

Ministerie van Defensie

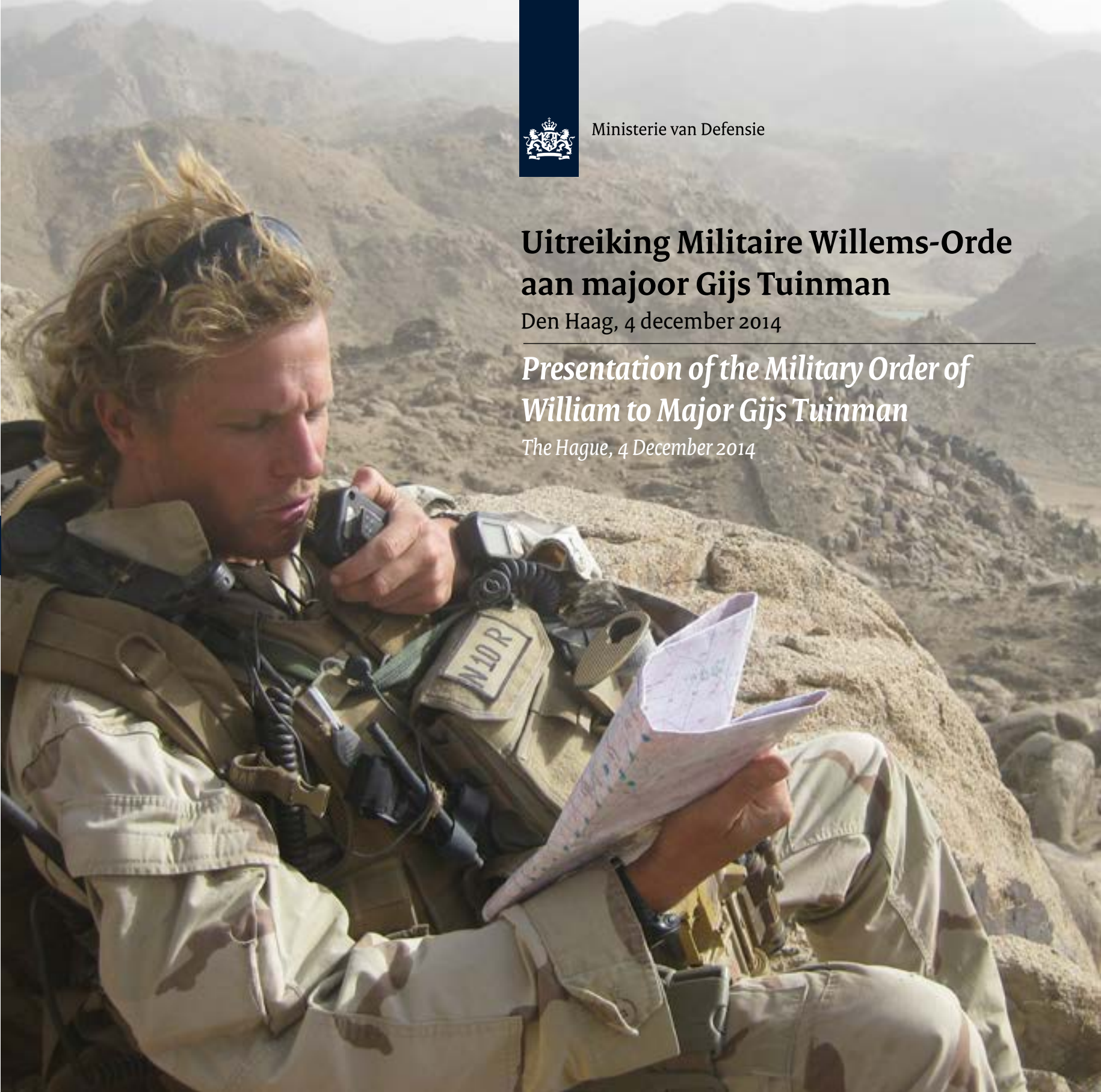
Uitreiking Militaire Willems-Orde aan majoor Gijs Tuinman

Den Haag, 4 december 2014

Presentation of the Military Order of William to Major Gijs Tuinman

The Hague, 4 December 2014

**Uitreiking Militaire Willems-Orde
aan majoor Gijs Tuinman**

Den Haag, 4 december 2014

---

*Presentation of the Military Order of
William to Major Gijs Tuinman*

The Hague, 4 December 2014

Voorwoord

Zeer geëerde gasten,

Van harte welkom op het Binnenhof. Vandaag eren we majoor Gijs Tuinman van het wapen der infanterie met de hoogste dapperheidsonderscheiding die Nederland kent: de Militaire Willems-Orde.

Dat is een uitzonderlijke gebeurtenis. De lat ligt hoog bij de Nederlandse krijgsmacht. Wie dan een dapperheidsonderscheiding krijgt uitgereikt, heeft iets uitzonderlijks gepresteerd. Hij of zij heeft het verschil gemaakt.

Zijne Majesteit de Koning heeft majoor Tuinman deze onderscheiding toegekend op grond van zijn optreden in Afghanistan in de periode van augustus tot en met december 2009. Als commandant Meervoudig Ploegoptreden van Task Force 55 onderscheidde hij zich tijdens vele gevechtscontacten met daden die getuigen van moed, beleid en trouw. Elders in dit boekje wordt hier nader op ingegaan.

De onderscheiding mogen we ook zien als een eerbetoon aan de militairen die dienden onder leiding van majoor Tuinman. Militair optreden is immers altijd een teamprestatie.

Vandaag gaan onze gedachten tevens uit naar de nabestaanden van korporaal Kevin van de Rijdt. Tijdens één van de operaties van Task Force 55 sneuvelde hij. Dat is letterlijk de andere kant van de medaille.

U zult getuige zijn van een bij wet voorgeschreven ceremonieel. Een ceremonieel dat in muziek, woord en beeld recht doet aan de uitzonderlijke verrichtingen van majoor Tuinman. Het verheugt mij dat u met zo velen uw betrokkenheid laat zien. Familie en vrienden, vertegenwoordigers van de Staten-Generaal en regering, onze coalitiepartners in Afghanistan, de krijgsmacht en de Nederlandse samenleving.

De uitreiking door Zijne Majesteit de Koning symboliseert de erkenning van uitzonderlijke prestaties onder extreme en gevaarlijke omstandigheden. Dergelijke uitzonderlijke daden verdienen terecht onze waardering. Ik ben er trots op dat dit vandaag op deze wijze kan worden getoond.

Minister van Defensie
Jeanine Hennis-Plasschaert

Foreword

Distinguished Guests,

I would like to wish you a warm welcome to the Binnenhof. Today, we are honouring Infantryman Major Gijs Tuinman by awarding him the Military Order of William, the Netherlands' highest honour for bravery.

This is indeed an exceptional event. The bar is set high within the Netherlands armed forces and whoever is awarded a decoration for bravery has indeed performed outstandingly well. An award indicates that he or she made the difference.

His Majesty King Willem Alexander has granted this award to Major Tuinman on the grounds of his actions in Afghanistan during the period between August and December 2009. As the Commander of Task Force 55's Combined Team Operations, he distinguished himself during numerous engagements by acts of bravery, skill and loyalty. You will find further details on these acts elsewhere in this booklet.

We may also see this award as a mark of honour to all of the soldiers who served under Major Tuinman. Military operations always involve teams and can therefore also be seen as team performances.

Today, our thoughts are also with the family of Corporal Kevin van de Rijdt, who was killed during one of Task Force 55's operations. The death of a soldier is the other side of ceremonies such as this one.

You will be witness to a ceremony, established by Act of Parliament, that will do justice to Major Tuinman's exceptional acts through the spoken word, through music and through the spectacle of the units on parade. I am very pleased to see so many of you showing your interest by attending this ceremony: friends and family of military personnel, representatives of the Dutch government and of our Parliament, our coalition partners in Afghanistan, members of the Netherlands armed forces and representatives of Dutch society.

Today's presentation of the award by His Majesty King Willem Alexander symbolises the recognition of exceptional deeds carried out under extreme and dangerous circumstances. Exceptional deeds such as these are truly deserving of our respect and appreciation. I am proud to see this respect expressed here today in this manner.

*Jeanine Hennis-Plasschaert
Minister of Defence of the Netherlands*

Foto: Evert-Jan Daniels

Binnenhof: historische en symbolische grond

De uitreiking van de Militaire Willems-Orde vindt plaats op historische en symbolische grond. De geschiedenis van het Binnenhof gaat terug tot in de Middeleeuwen toen graaf Floris IV grond kocht om een kasteel te bouwen. De bouw van dit kasteel werd uiteindelijk voltooid door de kleinzoon van Floris IV, graaf Floris V. Het kasteel bestond toen uit een woongebouw (het Rolgebouw) en een grote zaal (de Ridderzaal). Vanaf dat moment gold het kasteel als de residentie van de graven van Holland.

In de loop van de eeuwen ontstond het Binnenhof zoals we dat nu vandaag de dag kennen. Centraal op het plein staat nog steeds de Ridderzaal waar Zijne Majesteit de Koning jaarlijks op de derde dinsdag van september het parlementaire jaar opent door het uitspreken van de Troonrede. In deze Troonrede maakt de regering haar plannen voor het komende jaar bekend. In de gebouwen aan het Binnenhof zijn de Eerste en de Tweede Kamer van de Staten-Generaal ondergebracht. Daarnaast zijn de kantoren van de Minister-President gevestigd in het zogenaamde 'torentje'. In de Trêveszaal vergadert het kabinet iedere vrijdag. Het Binnenhof bevindt zich dan ook letterlijk midden tussen de symbolen en vertegenwoordigers van onze democratische waarden en normen.

The Binnenhof: historic ground with symbolic value

The presentation of the Military Order of William will take place on historic ground that holds deep symbolic meaning for the Netherlands. The history of the Binnenhof goes back to the Middle Ages, when Floris IV, Count of Holland, purchased land to build a castle. The construction of the castle was completed by his grandson, Count Floris V of Holland. At the time, the castle comprised a mansion (the so-called Rolgebouw), and a large hall (the Ridderzaal or Knight's Hall). From that time on, the castle served as the residence of the counts of Holland.

The Binnenhof as we now know it was developed over the centuries. The Ridderzaal, which still stands in the heart of the inner court, is where the parliamentary year is officially opened on the third Tuesday of September by His Majesty King Willem Alexander with the King's Speech. In the Speech, the government unfolds its plans for the coming year. The complexes adjoining the Binnenhof accommodate the Senate and the House of Representatives of the States-General. Next to these buildings is the office of the Prime Minister, which is located in what is referred to in Dutch as the "torentje" (turret). The Trêveszaal is where the Council of Ministers hold their weekly Friday meeting. The Binnenhof is therefore situated literally at the heart of the symbols and representatives of our democratic standards and values.

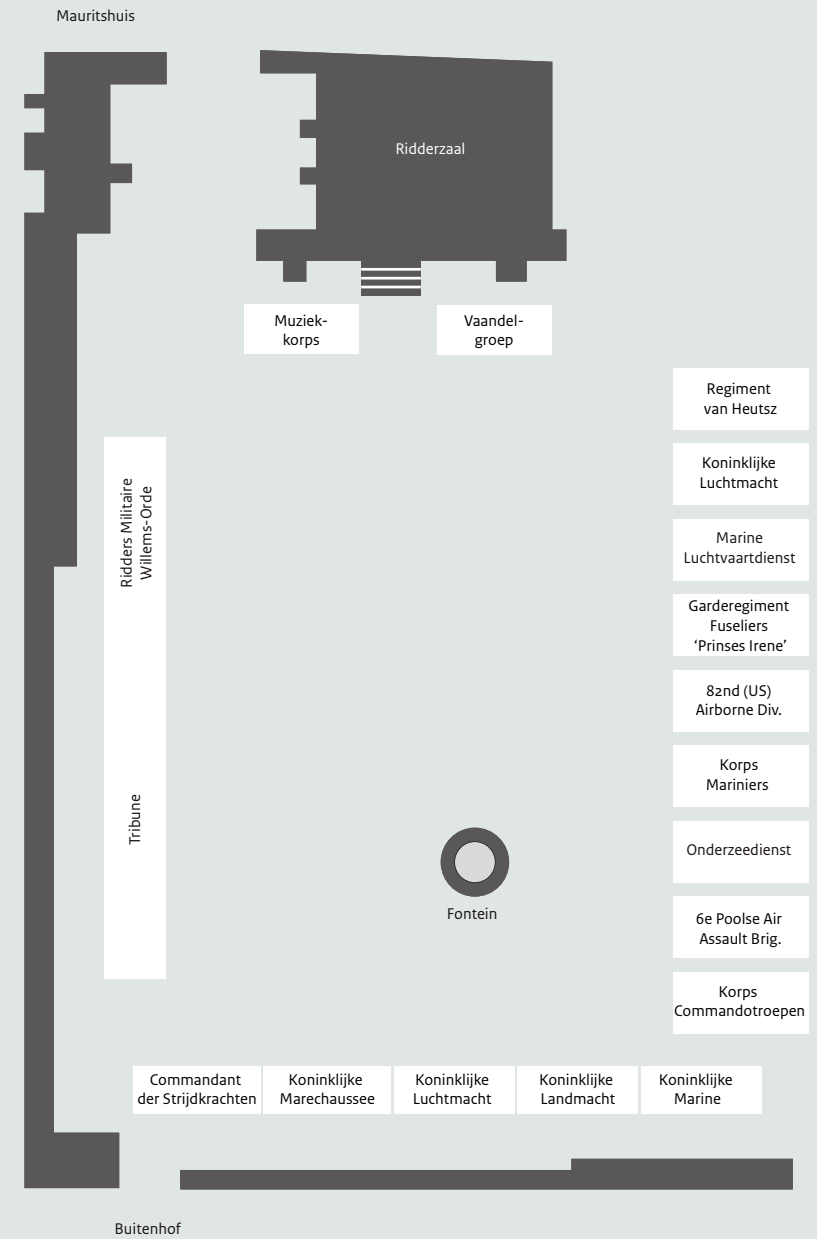
Aangetreden eenheden

Bij de ceremonie op het Binnenhof staan diverse militaire eenheden aangetreden. Voor de Ridderzaal staat een collectieve vaandelwacht van alle eenheden aan wie in het verleden een Militaire Willems-Orde is toegekend. Delegaties van deze eenheden staan tegenover de tribune. Op de tribune bevinden zich de aanwezige Ridders Militaire Willems-Orde. Tegenover de Ridderzaal staan de Commandant der Strijdkrachten generaal Tom Middendorp, zijn operationele commandanten en andere vlag- en opperofficieren. Naast hen staan delegaties van de vier krijgsmachtdelen aangetreden. Paradecommandant voor de ceremonie is kolonel Jan Swillens, commandant van het Korps Commandotroepen.

De aangetreden eenheden onderscheiden met een Militaire Willems-Orde zijn:

- **Het Regiment Van Heutsz** van de Koninklijke Landmacht dat de traditie voortzet van het Koninklijke Nederlands-Indisch Leger. In respectievelijk 1849, 1877 en 1930 werd aan drie eenheden van dit Koninklijk Nederlands-Indisch Leger de Militaire Willems-Orde toegekend;
- **De Koninklijke Luchtmacht** die de traditie voortzet van zowel het Wapen der Militaire Luchtvaart als het Wapen der Militaire Luchtvaart van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. Beide Wapens werd in 1940 en 1942 de Militaire Willems-Orde toegekend voor de inzet tijdens de Tweede Wereldoorlog;
- **De Marine Luchtvaartdienst** van de Koninklijke Marine werd in 1942 onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor de inzet in de Tweede Wereldoorlog;
- **Het Garderegiment Fuseliers 'Prinses Irene'** van de Koninklijke Landmacht dat de traditie voortzet van de Koninklijke Nederlandse Brigade 'Prinses Irene'. De Koninklijke Nederlandse Brigade 'Prinses Irene' werd in juli 1945 onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor de inzet tijdens de Tweede Wereldoorlog;
- **De Amerikaanse 82nd Airborne Division** werd in oktober 1945 geëerd voor haar rol in operatie Market Garden in 1944;
- **Het Korps Mariniers** van de Koninklijke Marine kreeg de Militaire Willems-Orde in 1946 voor de inzet in de Tweede Wereldoorlog;
- **De Onderzeedienst** van de Koninklijke Marine werd in 1947 onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor de inzet in de Tweede Wereldoorlog;
- **De Poolse 6e Air Assault Brigade** die de traditie voortzet van de 1e Zelfstandige Poolse Parachutistenbrigade. De 1e Zelfstandige Poolse Parachutistenbrigade werd in 2006 onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor haar rol in operatie Market Garden in 1944.

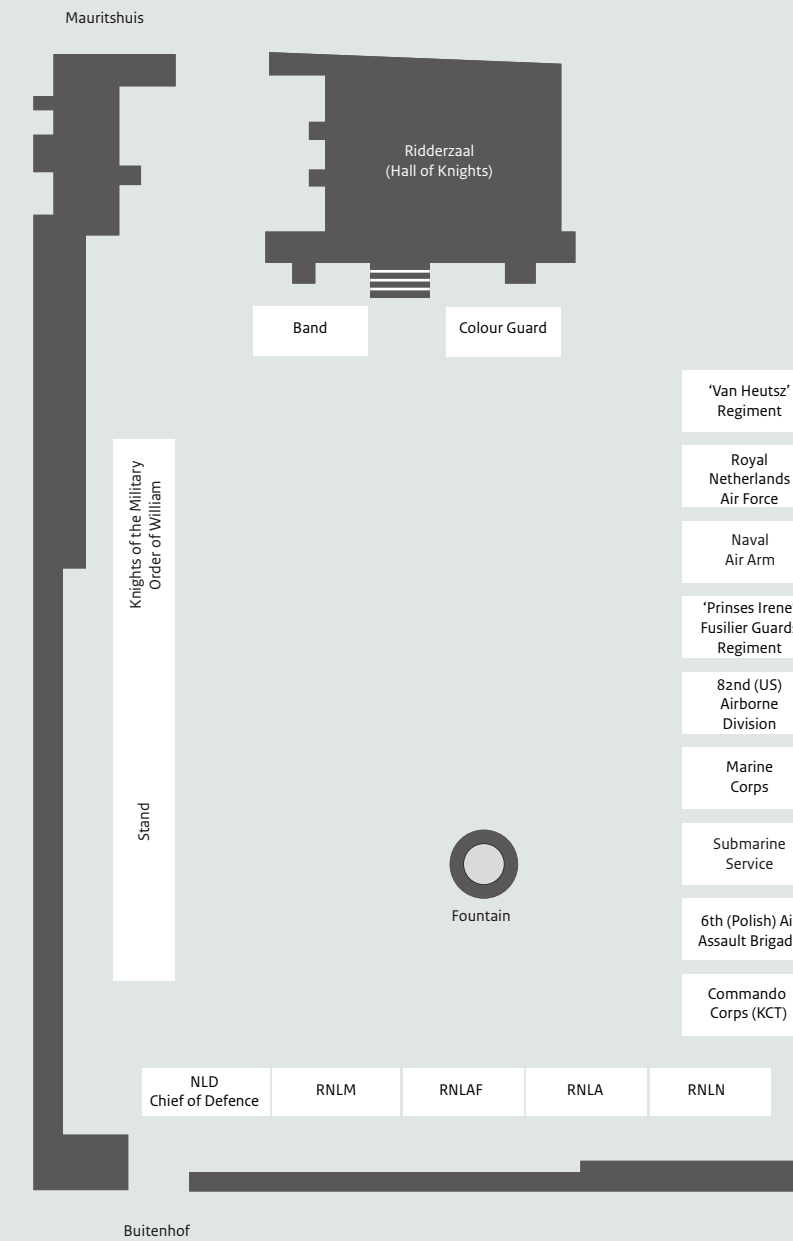
Military units on parade

Various military units are formed up at the Binnenhof during the ceremony. In front of the Ridderzaal is a Colour Guard formed by all units which have been awarded the Military Order of William in the past. Delegations of these units are positioned opposite the stand. The Knights of the Military Order of William are seated in the stand. Positioned opposite the Ridderzaal are the Chief of Defence, General Tom Middendorp, his Operational Commanders and other flag and general officers. Next to them are delegations from the four Services. The Parade Commander is Colonel Jan Swillens, Commander of the Commando Corps.

The units on parade which have previously been awarded the Military Order of William are:

- **The 'Van Heutsz' Regiment** of the Royal Netherlands Army, which continues the traditions of the Royal Netherlands East Indies Army. In 1849, 1877 and 1930, respectively, three units of the Royal Netherlands East Indies Army were awarded the Military Order of William.
- **The Royal Netherlands Air Force**, which continues the traditions of both the Netherlands Military Air Arm and the Military Air Arm of the Royal Netherlands East Indies Army. In 1940 and 1942 respectively, both Air Arms were awarded the Military Order of William for their actions during the Second World War.
- **The Naval Air Arm** of the Royal Netherlands Navy, awarded the Military Order of William in 1942 for its actions during the Second World War.
- **The 'Prinses Irene' Fusilier Guards Regiment** of the Royal Netherlands Army, which continues the traditions of the 'Prinses Irene' Royal Netherlands Brigade. The 'Prinses Irene' Royal Netherlands Brigade was awarded the Military Order of William in July 1945 for its actions during the Second World War.
- **The US 82nd Airborne Division**, which was honoured in October 1945 for its role during Operation Market Garden in 1944.
- **The Marine Corps** of the Royal Netherlands Navy, awarded the Military Order of William in 1946 for its actions during the Second World War.
- **The Submarine Service** of the Royal Netherlands Navy, awarded the Military Order of William in 1947 for their deployment during the Second World War.
- **The 6th Polish Air Assault Brigade**, which continues the traditions of the 1st Independent Polish Parachute Brigade. The 1st Independent Polish Parachute Brigade was awarded the Military Order of William in 2006 for its role during Operation Market Garden in 1944.

Tijdschema

4 december 2014

- 10.00 uur Ontvangst cortège opperofficieren met passend eerbetoon.
- 10.03 uur Ontvangst cortège van Commandant der Strijdkrachten met passend eerbetoon.
- 10.06 uur Ontvangst cortège van de Minister-President met passend eerbetoon.
- 10.10 uur Ontvangst cortège Ridders der Militaire Willems-Orde.
- 10.15 uur Intreden van de vaandelgroep.
- 10.20 uur Ontvangst van Z.M. de Koning met passend eerbetoon.

Na het in ontvangst nemen van het traditionele eerbetoon met de volledige Mars van de Jonge Prins van Friesland inspecteert Z.M. de Koning de aangetreden eenheden en begroet aansluitend de Ridders der Militaire Willems-Orde. Na de inspectie zal de minister van Defensie, Jeanine Hennis-Plasschaert, Z.M. de Koning en overige aanwezigen welkom heten en de ceremonie inleiden. Majoor Tuinman zal uittreden en zich melden bij Z.M. de Koning. Na een toespraak zal Z.M. de Koning eerst de bij de Orde horende eed afnemen. Daarna zal hij het Ordeteken hechten en de accolade geven. De accolade wordt gevolgd door het Wilhelmus. Majoor Gijs Tuinman Ridder Militaire Willems-Orde zal aansluitend zijn opwachting maken bij de overige Ridders Militaire Willems-Orde en ook van hen de traditionele accolade in ontvangst nemen. Daarna nemen zij voor het aansluitende defilé hun positie naast Z.M. de Koning in, waarna ook het cortège van de Commandant der Strijdkrachten aansluit.

- 10.50 uur Defilé van de aangetreden troepen ter ere van de nieuwe Ridder Militaire Willems-Orde.
- 10.55 uur Z.M. de Koning en majoor Gijs Tuinman Ridder Militaire Willems-Orde verlaten het Binnenhof en begeven zich via de hoofdingang naar de Ridderzaal. De Ridders Militaire Willems-Orde, de cortèges en overige gasten verlaten het Binnenhof en begeven zich via ingang 11 naar de receptie in de Ridderzaal.
- 12.30 uur Einde van de receptie.

Timetable for

4 December 2014

- 10.00 hrs Arrival of flag and general officers and entourage with appropriate military ceremony.
- 10.03 hrs Arrival of the Chief of Defence of the Netherlands and entourage with appropriate military ceremony.
- 10.06 hrs Arrival of the Prime Minister and entourage with appropriate ceremony.
- 10.10 hrs Arrival of the Knights of the Military Order of William and entourage.
- 10.15 hrs Entrance of the Colour Guard.
- 10.20 hrs Arrival of His Majesty King Willem Alexander with appropriate ceremony.

After the “Marsch van den Jongen Prins van Friesland” (March of the Young Prince of Friesland) has been played in full in his honour, His Majesty King Willem Alexander will inspect the units on parade and greet the Knights of the Military Order of William. After the inspection, the Minister of Defence, Jeanine Hennis-Plasschaert, will welcome His Majesty King Willem Alexander and all those in attendance and begin the ceremony. Major Tuinman will fall out and report to His Majesty King Willem Alexander. His Majesty King Willem Alexander will then deliver an address and administer the ceremonial oath to Major Tuinman. He will then present the decoration and confer the accolade on Major Tuinman. This will be followed by the playing of the national anthem, after which Major Gijs Tuinman, Knight of the Military Order of William, will be presented to the other Knights of the Military Order of William, who will in turn confer the traditional accolade on him. They will then take their positions next to His Majesty King Willem Alexander for the march-past, and will be joined by the Chief of Defence and his entourage.

- 10.50 hrs March-past by units on parade in honour of the new Knight of the Military Order of William.
- 10.55 hrs His Majesty King Willem Alexander and Major Gijs Tuinman, Knight of the Military Order of William, depart from the Binnenhof and proceed to the main entrance of the Ridderzaal. The Knights of the Military Order of William, entourages, and other guests depart from the Binnenhof in order of protocol and proceed to entrance 11 of the Ridderzaal for the reception.
- 12.30 hrs End of the reception.

MILITAIRE WILLEMS-ORDE

RIDDER DIPLOMA

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING

GROOTMEESTER DER MILITAIRE WILLEMS-ORDE

HEEFT BIJ ZIJN BESLUIT VAN

23 september 2014, nr. 2014.001763

Majoor *Gijs Pepijn Tuinman*
van het wapen der Infanterie

BENOEMD TOT

RIDDER DER VIERDE KLASSE

IN DE

MILITAIRE WILLEMS-ORDE

WEGENS

"het zich in de strijd hebben onderscheiden door uitstekende daden van moed, beleid en trouw in de periode augustus tot december 2009 als Commandant Meervoudig Ploegoptreden, ingedeeld in de tweede rotatie van Task Force 55 in Uruzgan, Afghanistan. In genoemd tijdvak heeft majoor Tuinman door beleidsvolle planning en inspirerend leiderschap, eenheden onder zijn bevel vanuit de frontlinie geleid bij het succesvol uitvoeren van operaties onder uitzonderlijk zware omstandigheden. Hij straalt visie, kennis, daadkracht en rust uit. Het is mede hieraan te danken dat tijdens een operatie in september, waarbij zijn eenheid in een zware hinderlaag liep en één militair sneuvelde, hij zijn eenheid zonder verdere verliezen kon hergroeperen en voorkomen dat de vijand deze actie kon uitbuiten. Door zijn onconventioneel plannen van de operaties en gebruik makend van de tactieken van de transporthelikopters, heeft hij meerdere malen de tegenstander verrast. Daardoor zijn vele operaties snel en adequaat uitgevoerd. Bij een zuiveringsoperatie in november 2009 toonde hij moed door zijn eenheid vanuit de voorste lijn te leiden en met gevaar voor eigen leven vuurcontact te provoceren waardoor de tegenstander gelokaliseerd en geneutraliseerd kon worden. De omgeving van een essentiële transportroute werd hierdoor gezuiverd van Talibanstrijders."

DE KANSELIER
DER NEDERLANDSE ORDEN.

De Militaire Willems-Orde

De Militaire Willems-Orde is de oudste en tegelijk hoogste onderscheiding van het Koninkrijk der Nederlanden. Zij werd ingesteld bij de wet van 30 april 1815, no.5. Deze wet, die uit twaalf artikelen bestond, was van kracht tot 30 april 1940, toen zij met 'behoud van haar deugdelijk gebleken grondslagen' werd herzien. Het eerste artikel luidt nu:

1. 'Er is een Orde, strekkende tot belooning van militairen, in dienst van het Koninkrijk der Nederlanden, die zich in den strijd door het bedrijven van uitstekende daden van moed, beleid en trouw hebben onderscheiden.'
2. 'In bijzondere gevallen kunnen ook niet-militaire Nederlandse onderdanen alsmede vreemdelingen, die zich door zoodanige daden hebben onderscheiden in de Orde worden opgenomen.'

De Militaire Willems-Orde bestaat uit vier klassen:

- Ridders der 1e klasse of Ridders-Grootkruis,
- Ridders der 2e klasse of Commandeurs,
- Ridders der 3e klasse,
- Ridders der 4e klasse.

Een Ridder der Orde die opnieuw in de strijd een uitstekende daad van moed, beleid en trouw heeft verricht, kan voor bevordering in de Orde in aanmerking komen.

De eerste die de eer ten deel viel in het register van de Orde te worden ingeschreven, was de Prins van Oranje – de latere koning Willem II – die in 1815 bij Quatre Bras en Waterloo de Nederlandse troepen had aangevoerd. In totaal vonden er naar aanleiding van deze twee veldslagen meer dan duizend benoemingen plaats. In de negentiende eeuw zouden nog talrijke benoemingen volgen. Zo leverde de Belgische Opstand in 1830 en de Tiendaagse Veldtocht, die een jaar later plaatsvond, een groot aantal nieuwe ridders op. Nederlands-Indië was bij uitstek het gebied waar men het ridderschap der Militaire Willems-Orde kon verdienen. Atjeh, waar vanaf 1873 een guerrillaoorlog werd gevoerd, spande in dit opzicht de kroon. De talloze militaire acties daar brachten in het tijdvak 1873-1927 een oogst op van in totaal twee grootkruisen, zes commandeurskruisen, 42 ridderkruisen derde klasse en meer dan 800 ridderkruisen vierde klasse'. In totaal werden in de periode tot 1940 5.866 personen en eenheden met de Militaire Willems-Orde gedecoreerd.

The Military Order of William

The Military Order of William is the oldest and the highest honour in the Kingdom of the Netherlands. It was established by Act of Parliament no. 5 on 30 April 1815. This Act, consisting of 12 sections, remained in force until 30 April 1940, when it was reviewed 'while retaining its proven sound foundations'. The first section now reads:

1. 'There is an Order, which serves to reward military personnel in the service of the Kingdom of the Netherlands who have distinguished themselves in battle by acts of exceptional bravery, skill and loyalty.'
2. 'In exceptional cases, Dutch nationals who are not in military service and non-Dutch nationals, who have distinguished themselves by such acts, may be admitted into the Order.'

The Military Order of William comprises four classes:

- Knights of the 1st Class, or Knights Grand Cross,
- Knights of the 2nd Class, or Commanders,
- Knights of the 3rd Class,
- Knights of the 4th Class.

A Knight of the Order who again distinguishes himself by an outstanding act of bravery, skill and loyalty may be considered for promotion within the Order.

The first person to have the honour of being entered into the register of the Order was the Prince of Orange – later to become King William II – who had led the Dutch troops at Quatre Bras and Waterloo in 1815. A total of more than one thousand appointments were made as a result of these two battles. Many appointments were to follow during the course of the nineteenth century. For instance, the Belgian Revolution in 1830 and the Ten Days' Campaign a year later produced a large number of new Knights. In the period that followed, the Netherlands East Indies was the area where soldiers were most likely to be awarded the Military Order of William. The region of Aceh, where a guerrilla war had been raging since 1873, topped the list. The countless military operations carried out there in the period from 1873 to 1927 yielded two Knights Grand Cross, six Commanders, 42 Knights of the 3rd Class and more than 800 Knights of the 4th Class'. In the period before 1940, a total of 5,866 people and units were awarded the Military Order of William.

De Militaire Willems-Orde

The Military Order of William

Grootmeesterschap

Voor iedere Nederlandse ridderorde is bij de instelling bepaald dat het grootmeesterschap onlosmakelijk aan de Kroon der Nederlanden is verbonden. Zijne Majesteit de Koning is dus de Grootmeester van de Militaire Willems-Orde. De Grootmeester draagt de versierselen van Ridder-Grootkruis. Dit is het ordelint en écharpe (als sjerp) van de rechterschouder naar de linkerheup, eindigend in een strik waaraan het ordeteken is bevestigd. Links, beneden de borst en boven het middel, een achtpuntige ordester (plaque) met daarop het versiersel zonder kroon. Indien de koning is gekleed in militair uniform draagt hij bij passende gelegenheden (bijvoorbeeld de Nederlandse Veteranendag of herdenkingen) een aangepaste versie van het versiersel. Dit bestaat uit het ridderkruis 3e klasse opgemaakt met gouden barrette (galon) en rozet. Deze toevoeging duidt de graad van Ridder-Grootkruis aan. Dit geldt ook voor de opmaak van de grootkruisen van de andere Nederlandse orden. De opgemaakte versierselen maken deel uit van de spang modeldecoraties (decoratiegesp). Indien het versiersel van de Militaire Willems-Orde op deze wijze wordt gedragen, vervallen het ordelint en de plaque.

Grand Master

For every Dutch order of knighthood, the provision was made upon their introduction that the grand master of the order would be inextricably linked to the Dutch crown. His Majesty King Willem Alexander is therefore the Grand Master of the Military Order of William. The Grand Master wears the decorations of the Knight Grand Cross. This is the sash of the order and is worn across the body from the right shoulder to the left hip, ending in a bow to which the medal is attached. On the left, below the chest and above the waist, an eight-tipped breast star emblazoned with the decoration without the crown is worn. If the King is wearing military uniform, he wears an adapted version of the medal on appropriate occasions (Netherlands Veterans Day or commemoration ceremonies, for example). This is the Knight's Cross of the 3rd Class with a golden galloon and rosette. These additions indicate the class of the Knight's Grand Cross. This is also valid for the make-up of the grand crosses of the other Dutch knight-hoods. The made-up decorations are part of the clasp-type model decorations (decoration clasps). If the decorations of the Military Order of William are being worn in this way, the sash of the order and the breast star are not worn.

Sinds 1940 zijn nog 208 personen en eenheden aan de registers van de Militaire Willems-Orde toegevoegd. Onder hen bevonden zich twee leden van het Koninklijk Huis, vanwege hun inspirerend leiderschap tijdens de Tweede Wereldoorlog. Prins Bernard werd op 15 juni 1946 tot Commandeur benoemd en prinses Wilhelmina op 4 september 1948 tot Ridder-Grootkruis. De prinses was de eerste vrouw die in de registers van de Orde werd ingeschreven.

De wet biedt de mogelijkheid aan onderdelen van de krijgsmacht die zich in de strijd bijzonder hebben onderscheiden het ridderkruis 4e klasse toe te kennen. In uitzonderlijke gevallen kan het ridderkruis 4e klasse ook worden toegekend aan buitenlandse eenheden. Op grond hiervan is aan negen onderdelen van de Nederlandse krijgsmacht en aan twee buitenlandse eenheden deze onderscheiding toegekend. Als gevolg van opheffingen en traditievoortzetting wordt momenteel nog aan zes Nederlandse vaandels het ridderkruis 4e klasse gevoerd. Het Regiment van Heutsz zet de tradities voort van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger (KNIL) en voert aan haar vaandel het ridderkruis 4e klasse op een rozet naar traditie van het KNIL. De Koninklijke Luchtmacht doet dit voor het Wapen der Militaire Luchtvaart (1940) en het Wapen der Militaire Luchtvaart van het KNIL (1942). Ook in het geval van de Poolse 1e Onafhankelijke Parachutistenbrigade wordt de traditie van de oorspronkelijke eenheid voortgezet door een onderdeel van de huidige Poolse krijgsmacht.

Op 12 juli 1955 werd voor het laatst, in verband met de Tweede Wereldoorlog en Nederlands-Indië, aan twee personen de Militaire Willems-Orde uitgereikt. De kapitein J.H.C. Ulrici werd zowel benoemd vanwege zijn rol in het verzet (1940-45) als voor zijn optreden in Nederlands-Indië. Kapitein T.E. Spier werd alleen vanwege zijn optreden in Nederlands-Indië tot ridder benoemd. De plechtigheid vond plaats op de Frederik Hendrikazerne in Vught. De twee officieren ontvingen de onderscheiding uit handen van prins Bernhard die aan hen de gebruikelijke accolade (ridderslag) gaf.

Het laatste conflict vóór de Nederlandse missie in Uruzgan dat aanleiding gaf tot het uitreiken van een ridderkruis der Militaire Willems-Orde, was de Korea-oorlog. Van de circa 4.748 militairen die bij het Nederlands Detachement Verenigde Naties in Korea dienden, werden er drie – van wie twee postuum – in 1951 in de registers bijgeschreven.

Majoor Marco Kroon was de eerste militair die in de Orde werd benoemd wegens inzet in moderne vredesoperaties. De toenmalig kapitein Kroon, pelotonscommandant bij het Korps Commandotroepen, werd op 8 december 2008 benoemd vanwege zijn 'kundige, inventieve en inspirerende manier' van leidinggeven waarbij hij grote persoonlijke risico's nam en de vijandige strijdgroepen aanzienlijke afbreuk deed. Daarvoor ontving hij op 29 mei 2009 met groot ceremonieel eerbetoon het ridderkruis 4e klasse uit handen van koningin Beatrix. Naast Kroon zijn er nu nog drie Ridders der Militaire Willems-Orde in leven.

Since 1940, another 200 names and unit names have been added to the register of the Military Order of William. Among them are two members of the Royal House. They were awarded the Order for their inspiring leadership during the Second World War. Prince Bernhard was made a Commander on 15 June 1946 and Princess Wilhelmina, the first woman to be entered in the register of the Order, became a Knight Grand Cross on 4 September 1948.

The Act concerning the Order allows for units of the armed forces who have particularly distinguished themselves in battle to be awarded the Knight's Cross of the 4th Class. In exceptional circumstances, the Knight's Cross of the 4th Class can also be awarded to foreign units. As a result, nine units of the Netherlands armed forces and two foreign units have been awarded these honours for their actions. As a consequence of the disbandment of units and other units then continuing the traditions of these former units, the Knight's Cross of the 4th Class is currently borne by six Dutch standards. The 'Van Heutsz' Regiment of the Royal Netherlands Army continues the traditions of the Royal Netherlands East Indies Army, with its standard carrying the Knight's Cross of the 4th Class on a rosette. The Royal Netherlands Air Force does the same for the former Military Aviation Arm (1940) and the former Military Air Arm of the Royal Netherlands East Indies Army (1942). Similarly, the traditions of the disbanded 1st Independent Polish Parachute Brigade, awarded the Military Order of William in 2006, are being continued by a current unit of the Polish armed forces.

On 12 July 1955, the Military Order of William was awarded for the last time for actions carried out during the Second World War and the struggle in the Netherlands East Indies; the medal was awarded to two individuals. Captain J.H.C. Ulrici was decorated for his role in the resistance (1940-45) during the Second World War and his actions as a soldier in the Netherlands East Indies. Captain T.E. Spier was knighted for his actions as a soldier in the Netherlands East Indies. The award ceremony took place at the 'Frederik Hendrik' Barracks in Vught. The two officers received their awards from Prince Bernhard, who also officially knighted them.

The last conflict to see a Knight's Cross being awarded prior to the recent Dutch mission in Afghanistan was the Korean War. Of the 4,748 soldiers who served with the Netherlands Detachment of the United Nations in Korea, three individuals – two of whom received the award posthumously – were added to the register in 1951.

Major Marco Kroon was the first soldier to be appointed to the Order on account of actions carried out during modern peace operations. The then Captain Kroon, platoon commander of the Commando Corps, was appointed on 8 December 2008 on the basis of his 'skillful, inventive and inspiring' leadership, during which he took great personal risks and inflicted considerable harm on the enemy. For his actions, he was awarded the Knight's Cross of the 4th Class by Queen Beatrix during a grand military ceremony held on 29 May 2009. Next to Kroon, there are just three Knights in the Military Order of William still alive today.

De eed, welke door de Ridder Militaire Willems-Orde wordt afgelegd, luidt:

“Ik zweer mij als een getrouw en wakker ridder te zullen gedragen, mijn leven altoos te zullen veil hebben voor Koning en Vaderland en door al mijn vermogen mij steeds trachten waardig te maken de onderscheiding, mij door de Koning toegestaan. Zoo waarlijk helpe mij God almachtig.”

The oath to be taken with the accolade to the Military Order of William states:

“I swear that I shall conduct myself as a faithful and valiant Knight, to stand ever ready to defend King and Country with my Life, and with all my Powers to always strive to be worthy of this Distinction, which the King has bestowed upon me. So help me God almighty.”

TF 55

CURRICULUM VITAE

Majoor Gijs Pepijn Tuinman

De majoor Gijs Tuinman wordt op 15 november 1979 geboren te Heerlen. De geboren en getogen Limburger haalt in 1998 zijn VWO-diploma. In datzelfde jaar start zijn militaire loopbaan aan de Koninklijke Militaire Academie (KMA) in Breda. Tuinman volgt de lange officiersopleiding en wordt in augustus 2001 toegelaten tot de Elementaire Commando-opleiding. Na het behalen van de felbegeerde groene baret volgt de Voortgezette Commando-opleiding. Vanaf augustus 2002 vervult hij diverse leidinggevende startfuncties bij het Korps Commandotroepen. Eerst als ploegcommandant en later als pelotonscommandant bij 104 Commandotroepencompagnie. Van 2003 tot 2004 is hij even terug op de KMA voor een bachelor Militaire Bedrijfskunde. In die periode wordt hij in het kader van de *International Security Assistance Force* (ISAF) uitgezonden naar Kabul. In 2005 volgt zijn tweede uitzending naar Afghanistan. Deze keer als *Joint Terminal Attack Controller* (JTAC) onder de vlag van *Operation Enduring Freedom*. Als JTAC stuurt hij vanaf een vooruitgeschoven positie gevechtsvliegtuigen, helikopters en bewapende UAV's aan. Ook leidt hij een Special Operations-team. Nog geen jaar later dient hij voor de derde keer in Afghanistan, ditmaal als pelotonscommandant en JTAC. Voor bijzonder moedig en beleidvolle daden gedurende deze uitzending wordt hij onderscheiden met de Bronzen Leeuw, de op één na hoogste dapperheidsonderscheiding.

Na terugkomst blijft hij enkele jaren bij 104 Commando-troepencompagnie en wordt achtereenvolgens commandant Meervoudig Ploegoptreden en plaatsvervangend compagniescommandant. In die laatste functie is hij verantwoordelijk voor de opleiding en training van tachtig tot honderd *operators* en heeft hij een centrale rol in de advisering en uitvoering van *full spectrum* Speciale Operaties. Tussendoor volgt een missie naar Mauritanië. In het West-Afrikaanse land leidt hij een *Militair Assistance*-missie. Deze tweede hoofdtaak van het Korps Commandotroepen omvat onder meer het opleiden en trainen van buitenlandse veiligheidstroepen. De missie is gericht op de capaciteitsopbouw van het veiligheidsapparaat van Mauritanië. In 2009 vertrekt Tuinman met zijn organieke eenheid wederom naar Afghanistan. Nu als commandant Meervoudig Ploegoptreden met Task Force 55. In deze rol geeft hij leiding aan een gecombineerde taakgroep van veertig tot driehonderd militairen. Daarnaast houdt hij zich bezig met het opleiden en trainen van Afghaanse veiligheidsdiensten.

Tijdens de vele internationale missies werkt Tuinman vaak samen met andere departementen waardoor de interesse in bestuurlijke problematiek groeit. Bij terugkomst uit Afghanistan leidt dit dan ook tot een inschrijving voor een master Bestuurskunde aan de universiteit van Leiden. Daarnaast start Tuinman in 2010 met een adviesfunctie bij het Interservice Kenniscentrum Speciale Operaties. Hier draagt hij zijn kennis en ervaring over op collega-commando's en ontwikkelt beleid op het gebied van Speciale Operaties. In februari 2012 gaat hij met eervol ontslag vanwege een baan als senior consultant Beleid & Bestuur bij Deloitte Consulting B.V. Eind 2013 keert Tuinman als majoor terug bij Defensie. In zijn huidige functie is hij werkzaam als stafofficier bij de afdeling Bestuursondersteuning van het Commando Landstrijdkrachten in Utrecht.

Tuinman is getrouwd en heeft drie kinderen.

CURRICULUM VITAE

Major Gijs Pepijn Tuinman

Major Gijs Tuinman was born on 15 November 1979 in Heerlen, Netherlands. The born and bred Limburger was awarded his pre-university education diploma in 1998. In that same year, he started his military career at the Royal Military Academy in Breda, attending the multi-year officers' training course. In August 2001, Tuinman was admitted to Basic Commando Training. After earning the much sought-after green beret, he progressed to Advanced Commando Training. From August 2002, Tuinman fulfilled various initial leadership positions with the Commando Corps, first as a squad leader and later on as a platoon commander with 104 Commando Company. From 2003 to 2004, he temporarily returned to the Royal Military Academy for his bachelor's degree in Military Management. During that period, he was also deployed to Kabul for the International Security Assistance Force (ISAF). His second deployment to Afghanistan followed in 2005, this time as a Joint Terminal Attack Controller (JTAC) under the flag of Operation Enduring Freedom. As JTAC, he directed fighter aircraft, helicopters and armed UAVs from an advanced position. He also led a Special Operations Team. Less than a year later, Tuinman was deployed to Afghanistan for a third time, this time as a platoon commander and JTAC. For his particularly courageous and skilful deeds during this deployment, he was awarded the Bronze Lion, the Netherlands' second highest award for bravery.

After his return, he remained posted with 104 Commando Company, where he became Commander of Combined Team Operations and Deputy Company Commander. In the latter position, he was responsible for the training and instruction of 80 to 100 military personnel and had a central role in advising and carrying out full-spectrum Special Operations. In between, he was deployed to Mauritania in West Africa, where he led a Military Assistance mission. This is the Commando Corps' second main task and encompasses training and instructing foreign security troops. The mission was aimed at building the capabilities of the security apparatus in Mauritania. In 2009, Tuinman and his unit left for Afghanistan. At that time, Tuinman was the Commander of Combined Team Operations of Task Force 55, a role in which he commanded a combined task group comprising between forty to three hundred military personnel. In addition, he was tasked with the training and instruction of Afghan security services. Cooperation with other ministries during international missions led to a master's degree in Public Administration at the University of Leiden. In 2010, Tuinman also started as an adviser with the Special Operations Interservice Centre of Expertise, where he passed on his knowledge and experience to colleagues and developed policy in the area of Special Operations. In February 2012, he was granted honourable discharge on account of taking up a position as a Policy and Administration senior consultant with Deloitte Consulting B.V. At the end of 2013, Tuinman returned to the Netherlands Defence organisation in the rank of major. He is currently a staff officer with the Management Support Division of Royal Netherlands Army Command in Utrecht.

Tuinman is married and has three children.

Introductie

Majoor Gijs Tuinman (35) ontvangt de hoogste dapperheids-onderscheiding voor zijn optreden als commandant Meervoudig Ploegoptreden van augustus tot december 2009 in Zuid-Afghanistan. De toenmalige kapitein Tuinman maakt deel van uit Task Force 55, rotatie 2 (TF55-2). Deze gecombineerde eenheid van commando's en mariniers voert onder meer verstoringsoperaties (*disrupt*) uit. Hiervoor verblijven ze geregeld langere tijd in vijandelijk gebied. Op andere momenten voeren ze kortstondige acties uit met zeer snelle en intensieve inzet van helikopters. Deze acties zijn van essentieel belang voor Task Force Uruzgan (TFU) en Regional Command South.

Introduction

Major Gijs Tuinman (35) is being awarded the highest decoration for bravery on account of his actions as Commander of Combined Team Operations from August to December 2009 in southern Afghanistan. Tuinman, then a captain, was part of Task Force 55, rotation 2 (TF55-2). The tasks of this combined unit of commandos and marines included so-called disruption operations. These types of operations frequently required them to stay in enemy territory for prolonged periods. On other occasions, they performed brief actions, involving very fast and intensive use of helicopters. Those actions were essential to Task Force Uruzgan (TFU) and Regional Command South.

TF55 opereert aan de buitenrand van Uruzgan, in de bolwerken van de Taliban. Hier schakelt de eenheid grote aantallen vijandelijk personeel uit. Ook wordt veel materieel vernietigd. De militairen moeten zich in onherbergzaam gebied vaak letterlijk een weg voorwaarts vechten. De ene keer komt de tegenstand uit grotten en loopgraven. De andere keer van *snipers* op bergtoppen. TF55 verplaatst zich onder voortdurende dreiging van IED's. Regelmatig verkeren de *Special Forces* in situaties waarin de eenheid met een overmacht aan strijders te maken krijgt. De operaties van TF55 zorgen ervoor dat vijandelijke druk op de Afgaanse bevolking, de lokale autoriteiten en de TFU afneemt. Daardoor kunnen zij zich concentreren op het veiliger maken van de provincie Uruzgan.

Wie Tuinmans rol in ogenschouw neemt, kan niet anders concluderen dan dat het niet één aspect is wat hem een bijzonder leider en mens maakt. Het is de specifieke combinatie van drie bijzondere kwaliteiten die hem de Willems-Orde oplevert: moed, beleid en trouw. Het is niet de eerste keer dat Tuinman opvalt. Vanwege zijn excellente leiderschap, grondige voorbereiding, doortastende en dappere optreden tijdens Task Force Viper in 2006 ontvangt hij de Bronzen Leeuw, de op één na hoogste dapperheidsonderscheiding. Tuinman diende in totaal vier keer in Afghanistan.

De hierna beschreven acties zijn exemplarisch voor het moedig en doortastende optreden van Tuinman als commandant Meervoudig Ploegoptreden. Vanwege de aard van speciale operaties kunnen bepaalde details niet worden prijsgegeven.

TF55 operated near the outer boundaries of the province of Uruzgan, where the Taliban had its strongholds. The unit is credited for eliminating large numbers of enemy personnel and equipment in this area. They operated in extremely inhospitable environments where they often literally had to fight their way forwards. Enemy resistance sometimes came from caves or trenches. At other times, it came from snipers on mountain tops. Every time TF55 was on the move, it had to cope with the threat of IEDs. Moreover, they frequently found themselves in situations where they were greatly outnumbered by enemy fighters. TF55's operations helped relieve the Taliban's pressure on the Afghan population, the local authorities and TFU, enabling them to concentrate on their shared task of making Uruzgan a safer place.

Anyone looking at Gijs Tuinman and his role will come to the conclusion that it is not just one aspect that makes him an extraordinary leader and human being. It is that unique combination of three special qualities that has earned him the Military Order of William: bravery, skill and loyalty. It was not only in TF55 that Tuinman distinguished himself. His excellent leadership, thorough preparation, robust and brave actions while serving in Task Force Viper in 2006 earned him the Bronze Lion, the second highest decoration for bravery. In all, Tuinman served four tours of duty in Afghanistan.

The actions described on the following pages are illustrative of Tuinman's courageous and robust conduct as Commander of Combined Team Operations. Given the nature of special operations, not all details could be disclosed in these accounts.

Koelbloedige leider

Leader with a cool head

4-7 september 2009

Op 4 september 2009 krijgt TF55 de opdracht een verstoringsoperatie uit te voeren in de buurt van Deh Rawod (Uruzgan). Doel is de omvang van de Taliban vaststellen. De eenheid opereert van begin af aan onder vijandelijke waarneming. De streek wordt gedomineerd door Taliban en coalitiepartners hebben hier eerder zware verliezen geleden. De kans dat de operators in gevechtscontact raken, is dan ook groot. Uit voorzorg ontplooit kapitein Tuinman zijn eenheid aan beide oevers van de rivier de Helmand. De actie gaat te voet verder. Het terrein is vlak en de operators hebben nauwelijks beschutting. Om elkaar dekking te kunnen geven, gebeurt het verplaatsen sprongsgewijs.

De eenheid op de westoever komt voor te liggen op de collega's aan de overkant. Op een plateau boven de rivierbedding besluit Tuinman op

On 4 September 2009, TF55 was assigned to carry out a disruption operation near Deh Rawod (Uruzgan) with the objective of establishing the numbers of Taliban fighters in the area. From the operation's start, the unit was operating under enemy observation. The area was dominated by the Taliban and coalition had previously suffered heavy losses there. Consequently, it was highly likely that the Dutch soldiers would be drawn into combat. The then Captain Tuinman deployed his unit on both banks of the Helmand River as a precaution, with the unit moving on foot. The terrain was flat, with hardly any cover for the soldiers. In order to be able to give each other covering fire, movement took place in a staggered fashion.

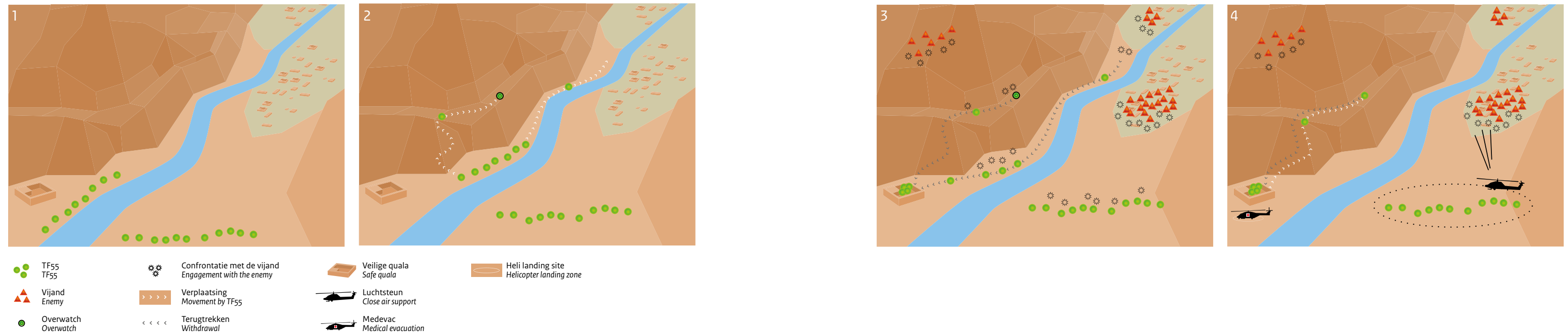
During the advance along the river, the troops on the west bank moved ahead of their colleagues on the other bank. Tuinman decided to wait for the team in the rear on a plateau above the river bed. Intelligence had been received that the Taliban was

elkaar te wachten. Uit inlichtingen blijkt dat de Taliban een hinderlaag voorbereidt. Om vast te stellen waar de vijand zich ophoudt, formeert Tuinman een verkenningselement waar hijzelf deel van uitmaakt. Het feit dat Tuinman kiest om daar te zijn waar het grootste gevaar is, tekent zijn leiderschap. Hij dwingt er respect mee af.

Op het moment dat het verkenningselement naar voren gaat, breekt de hel lost. De ploeg loopt in een goed georganiseerde hinderlaag van de Taliban. Vanuit de beschutte greenzone nemen strijders de Nederlanders onder vuur met mortieren, RPG's, mitrailleurs en andere klein kaliberwapens. Een ondiepe irrigatiegeul is de enige dekking voor het verkenningselement en Tuinman besluit honderden meters via het water terug te trekken naar een lager gelegen quala. Het vuur komt inmiddels van

preparing an ambush. In order to determine the whereabouts of the enemy positions, Tuinman formed a reconnaissance team, including himself among its members. The fact that Tuinman chose to go where there was most danger is characteristic of his leadership and earned him the respect of his men.

As the reconnaissance team started to move forward, all hell broke loose. The team had walked into a well-organised Taliban ambush. Taliban fighters were firing at the Dutch soldiers from the shelter of the green zone, using mortars, rocket-propelled grenades (RPGs), machine guns and small-calibre weapons. A shallow irrigation ditch was the only cover the reconnaissance team could find and Tuinman decided to withdraw to a lower-lying quala by wading through the water in the ditch. The fire now rained down from three sides, with bullets whistling around the men's ears. To make matters worse, Tuinman's Diemaco exploded, leaving him without his primary weapon for the rest of

Koelbloedige leider

drie kanten en de kogels vliegen de mannen letterlijk om de oren. Tot overmaat van ramp explodeert Tuinmans Diemaco, waardoor hij het de hele actie zonder zijn primaire wapen moet doen. Ondanks deze zware omstandigheden weten de *operators* terug te vallen op de relatief veilige quala.

In de quala blijkt de 26-jarige korporaal Kevin van de Rijdt niet aanwezig. Tuinman heeft inmiddels de algehele leiding van de operatie weer op zich genomen en na een snelle analyse van de situatie, wijst hij een *'recovery team'* aan om Kevin te zoeken. Zelf neemt hij de rol van *Forward Air Controller* (FAC'er) over, om de te hulp geschoten Apaches op het doel te praten. Wanneer luchtdekking is gegarandeerd, gaat het *recovery team* eruit. Met gevaar voor eigen leven rennen de zes mannen de berg op. De angst dat er gewonden of zelfs doden gaan vallen, is op dat moment voelbaar. De gevechtshelikopters bestoken op aanwijzing van Tuinman zo'n vijftien minuten non-stop de Taliban met hun boordwapens. Op het plateau tussen de rotsblokken vinden de *operators* Kevin. Het transport van de zwaargewonde commando naar de quala vergt het uiterste. Daar aangekomen krijgt Kevin direct alle mogelijke medische hulp. Voor Tuinman is de eerste prioriteit om Kevin over te brengen naar Kamp Holland. In de medevac-helikopter blijkt korporaal Van de Rijdt aan zijn verwondingen te zijn overleden.

De operatie wordt afgebroken. Ook het peloton aan de oostkant van de Helmand heeft het zwaar te voorduren gehad. Met nauwelijks een kiezelsteen om zich achter te verschuilen, is het een wonder dat de *operators* het mortiervuur doorstaan. Uiteindelijk levert de dramatisch afgelopen actie een waardevol inlichtingenbeeld op. Vervolgacties zorgen ervoor dat de streek na deze operatie bijna driekwart jaar vrij is van vijandelijke strijders. De dood van Kevin heeft enorme impact. De mannen moeten zich herpakken maar zijn vastbesloten hun missie te volbrengen.

Dankzij het doortastende en koelbloedige optreden van Tuinman zijn die dag niet nog meer slachtoffers gevallen. Vechtend vanuit een hinderlaag wist hij met beleid de reddingsactie aan te sturen. Ook gaf hij gevolg aan het motto: *'Never leave a man behind'*. De zes collega's die de berg opgingen, ontvingen in april 2013 het Bronzen Kruis voor de moedige reddingsactie.

Leader with a cool head

the engagement. Despite the difficult circumstances, the Dutch soldiers succeeded in making their way to the relative safety of the quala.

Once in the quala, the team found that the 26-year-old Corporal Kevin van de Rijdt was missing. Tuinman retook overall command of the operation and, after making a quick analysis of the situation, designated a rescue team to search for Kevin. Tuinman himself moved into the role of Forward Air Controller (FAC) to talk the Apache attack helicopters, which had arrived on the scene to assist the unit, on to their targets. The rescue team was sent out once air cover had been established. The six men ran up the hill, in danger of their own lives. At that moment, the fear that there would be more casualties, or even fatalities, was palpable. Under orders from Tuinman, the attack helicopters fired rockets on Taliban positions non-stop for 15 minutes. Meanwhile, the rescue team found Kevin lying between some boulders on the plateau. Carrying the seriously wounded commando to the quala demanded the utmost of the members of the rescue team. Once back at the quala, Kevin was given all possible medical assistance. Tuinman's first priority was to get Kevin to Kamp Holland, but in the medevac helicopter it became clear that Corporal Van de Rijdt had died of his wounds.

The operation was subsequently aborted. The platoon on the east bank of Helmand River had also had a hard time. With hardly a pebble to take cover behind, it seemed like a miracle that the soldiers were able to withstand the Taliban's mortar fire. Ultimately, the operation gained valuable intelligence, despite its dramatic end. Follow-up operations ensured that the area was free of enemy fighters for almost nine months after the initial operation. The death of Kevin had an enormous impact. The men had to regain their composure, but they were determined to complete their mission successfully.

Thanks to Tuinman's decisive and cool-headed actions further casualties were avoided on that day. He skilfully managed to organise the rescue operation while fighting through an ambush. He also acted in accordance with the 'Never leave a man behind' maxim. In April 2013, Tuinman's six colleagues, who made up the rescue team that went up the hill, were all awarded the Bronze Cross for their bravery.

‘Verrassing is je veiligheid’

23 september 2009

Deze operatie speelt zich af in een vallei in Zuid-Afghanistan. Task Force 55 treedt deze dag gezamenlijk op met buitenlandse *Special Forces*. Het vermoeden bestaat dat zich in een dorp *high value individuals* (HVI's) ophouden en dat dit dorp als opslagplaats voor IED-componenten fungeert. De eenheid krijgt de opdracht om bij daglicht het oord te gaan zuiveren, om zoveel mogelijk verdachte personen en illegaal materieel op te sporen. Op de dag voorafgaande aan de operatie hebben de inwoners een ISAF-helikopter met fotoapparatuur zien cirkelen. Ze zijn dus op hun hoede en mogelijk zijn de belangrijkste HVI's al vertrokken. Of ze bereiden een hinderlaag voor.

De verplaatsing gebeurt per helikopter. Tuinman besluit na een risicoafweging de twee Nederlandse Chinooks nagenoeg op het doel te

‘Surprise is your insurance’

This operation was carried out in a valley in southern Afghanistan. On that day, Task Force 55 operated in concert with foreign special forces units. The operation revolved around a village thought to be harbouring a number of high-value individuals (HVIs) and serving as a storage area for IED components. The unit was assigned with searching the village by daylight in order to both track down as many suspect persons as possible and confiscate illegal materials. On the day before the operation, the inhabitants of the village had seen an ISAF helicopter equipped with cameras circling over their homes and were therefore on their guard. The most senior HVIs may have left the village at that point, or may have been preparing an ambush.

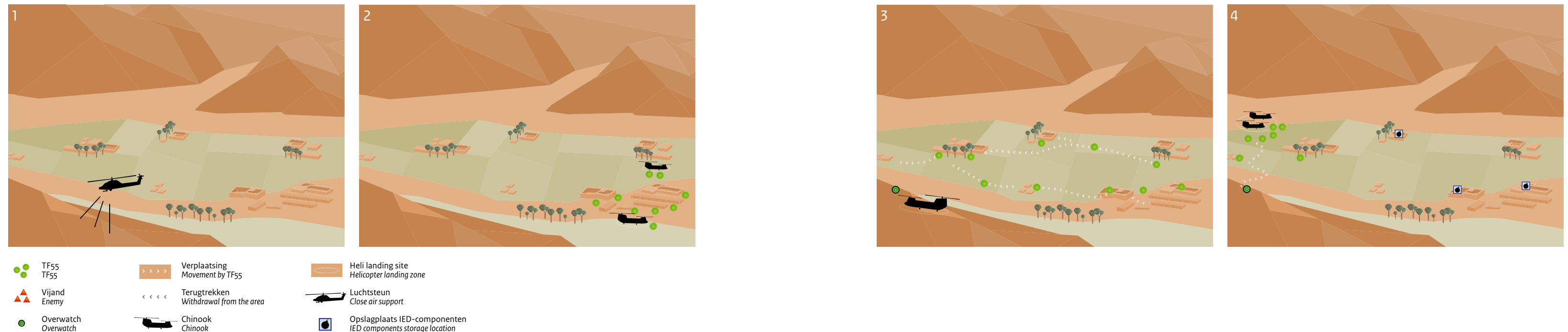
The unit moved to the village by helicopter. After conducting a risk assessment, Tuinman decided to have two Dutch Chinooks land almost in the middle of the village. This way of entering the ‘wasp’s nest’ was not only daring, but also smart, as it gave

laten landen. Op deze manier het ‘wespennest’ binnenkomen, is niet alleen gedurfd maar ook slim. Strijders krijgen zo weinig kans zich te mengen onder de burgers. Zonder risico is de manoeuvre niet. Militairen van de vorige rotatie zijn in hetzelfde gebied zwaar onder vuur genomen. Tuinman bouwt extra veiligheid in door de eerder verkende vijandelijke stellingen te laten bestoken met boordwapens. Hiermee realiseert hij een goede uitgangspositie voor de uitgestegen teams.

Voordat de operators aan de grond staan, vliegt één Chinook met aan boord een *Joint Terminal Attack Controller*-team met mortieren en snipers door naar een smalle strook in de bergen. De teamleden hebben vanaf hun hogere positie goed zicht op de collega's in het oord. De berglanding vraagt veel lef van de helikopterbemanning en maakt duidelijk dat er

combatants little time to disappear among the civilians. However, the manoeuvre was not without risk. During the previous tour of duty, soldiers patrolling the same area had come under heavy fire. With that in mind, Tuinman took an extra precautionary measure by having enemy positions, reconnoitred earlier, peppered with rockets, giving his disembarked teams a good platform to start from.

*Before the operators disembarked, one Chinook carrying a *Joint Terminal Attack Controller* team with mortars and snipers flew on to a narrow landing strip in the mountains. From this higher position, the members of the team had a good view of their colleagues in the village. The landing in the mountains took a lot of bottle from the helicopter crew and aptly demonstrated the great confidence they had in Tuinman as their leader. The helicopters' landing at the local bazaar had the intended element of surprise among the enemy fighters, as they had no idea that a helicopter could land*

‘Verrassing is je veiligheid’

veel vertrouwen in Tuinman als leider is. De landing op de lokale bazaar zorgt voor het beoogde verrassingseffect onder de vijandelijke strijders. Ze hadden geen idee dat een helikopter zo dicht bij hen kon landen. De operators doorzoeken quala voor quala en nemen diverse wapens, springstof en IED-componenten in beslag. Zeven verdachte personen worden gearresteerd.

Ondanks de complexiteit verloopt de uitvoering van de missie snel en vlekkeloos. Dit is mede te danken aan de keuze voor de landingsplaats en de gedegen voorbereiding van Tuinman. Hij voorziet een mogelijke insluiting van de aanwezige burgers en geeft ze de ruimte om te vluchten. Het blijkt een beleidvolle keuze te zijn. Omdat Tuinman zich in het verleden heeft bewezen als *Forward Air Controller* hebben helikoptercrews het volste vertrouwen in zijn plannen. Door de vliegers in een vroeg stadium bij de tactische briefing te betrekken, haalt Tuinman het maximale rendement uit de samenwerking. Hij schenkt mensen vertrouwen en maakt gebruik van de specialistische kennis in zijn team.

‘Surprise is your insurance’

at such close quarters. The operators searched quala by quala and confiscated various weapons, explosives and IED components. Seven suspects were arrested.

Despite its complexity, the operation was carried out smoothly and faultlessly, in part thanks to the choice of landing zones and Tuinman's thorough preparations. He foresaw the possibility of civilians getting trapped between the landing helicopters and gave them a number of escape routes. This later proved to be an astute choice. As Tuinman has a proven track record as a Forward Air Controller, the helicopter crews had full confidence in his plans. Tuinman got maximum returns from the helicopter crews by involving them early on in the tactical briefing. He inspired confidence and made full use of the specialist expertise available in his team.

Shaping the operation

5-12 november 2009

De eenheid maakt zich klaar voor een korte operatie in een vallei ten noorden van Kandahar. Het gebied is cruciaal voor ISAF omdat er een belangrijke bevoorradingsroute doorheen loopt. In de omgeving bevinden zich diverse strongholds van de Taliban en konvoien zijn hier regelmatig doelwit van aanslagen. Zo komt een Nederlands bevoorradingskonvooi in juli 2009 in grote problemen wanneer strijders het vuur openen. Doelstelling van de actie is inlichtingen verzamelen over de aanwezige vijand en bewust de confrontatie opzoeken. Tegelijk met de Nederlanders plannen buitenlandse Special Forces een soortgelijke actie in het gebied. Task Force 55 trekt vaker met deze coalitiepartner op en Tuinman stelt voor om weer gezamenlijk op te treden. De leiding steunt zijn plan.

Shaping the operation

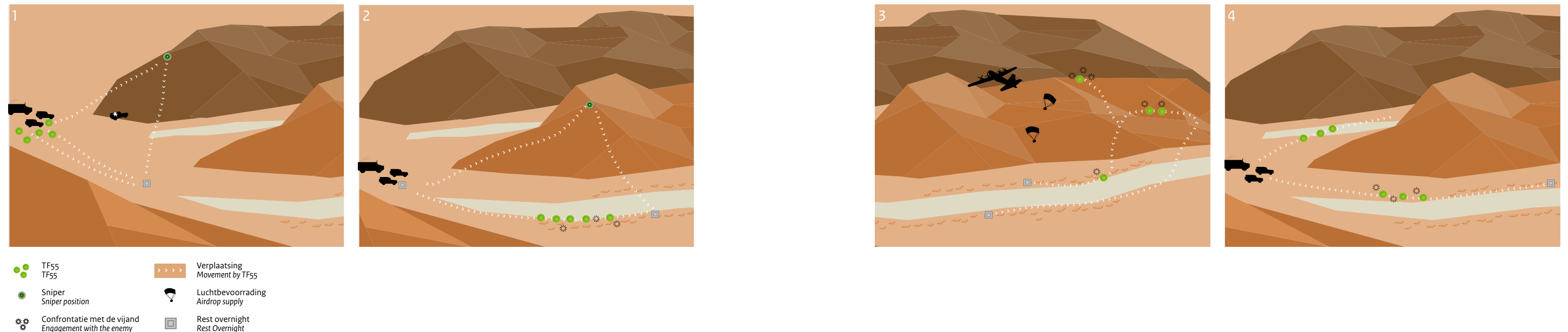
The unit had prepared itself to conduct a short operation in a valley north of Kandahar. The area was crucial to ISAF because an important supply route ran right through it. The surrounding area was dotted with Taliban strongholds and ISAF convoys regularly came under attack. In July 2009, for example, a Dutch supply convoy ran into big problems when it came under enemy fire from enemy combatants. The objective of this operation was to gather intelligence on the strength of the enemy and to provoke a confrontation. At the same time as the Dutch unit, foreign special forces units were planning similar operations in the area. Task Force 55 had worked regularly in concert with these coalition partners and Tuinman put forward a proposal to do so again. Senior command levels supported his idea.

De eenheid komt terecht in nagenoeg onbekend terrein. Wel is duidelijk dat de gecombineerde taakgroep, aangevuld met genie, EOD en een mortiersectie, voortdurend door 'spotters' in de gaten wordt gehouden. Om de vijand op het verkeerde been te zetten, bedenkt Tuinman een krijgslist. Hij positioneert een voertuig schuin in het terrein, waardoor het net lijkt alsof de operators op een bermbom zijn gereden en niet verder kunnen. Hiermee wil hij vijandelijke bewegingen ontlokken en informatie inwinnen.

Voordat ze de nauwe bergpas ingaan, ontplooit Tuinman 's nachts enkele snipers en een Forward Air Controller op een heuvel. Vanuit de hoger gelegen observatiepost heeft het vooruitgeschoven element goed zicht op het voertuigenpark aan de rand van de vallei. Dat Tuinman deze

As the operation started, the unit found itself in almost unknown territory. It became clear that the combined task group, complemented by engineers, EOD personnel and a mortar section, was being kept under observation by enemy spotters. Ever resourceful, Tuinman thought up a ruse to wrong-foot the enemy by positioning a vehicle across the track so that it looked as if it had hit a roadside bomb and was out of action. By doing this, he was attempting to draw the enemy and gain information on their whereabouts.

Before they moved into the narrow mountain pass, Tuinman deployed a few snipers during the night, while also posting a Forward Air Controller on a hill. From the elevated observation post, this advance guard had a good view of the group of ISAF vehicles on the outskirts of the valley. The fact that Tuinman let these specialists operate independently in dangerous circumstances was a sign of trust in his men.

Shaping the operation

specialisten onder gevaarlijke omstandigheden zelfstandig laat opereren, is een blijk van vertrouwen. In de vroege ochtend gaat de opmars verder. Een deel gaat bereiden te werk en het andere te voet.

De eerste fase verloopt relatief soepel. Hoewel er regelmatig vuurcontact is, trekken de ploegen steeds dieper de vallei in. Ondanks dat er onophoudelijk op hen wordt geschoten, zetten ze dapper door. Als de brandstof en munitie op zijn, worden 's nachts voorraden door de lucht aangevoerd. Het tempo van de eenheid en de druk op de Taliban liggen na de *re-supply* zo hoog dat het peloton IED's aantreft die nog niet zijn ingegraven. Een teken dat ze ver achter vijandelijke linies zitten.

Tijdens de infiltratie gaat Tuinman met tact te werk. Hij is zich continu bewust van de dreiging voor zijn mensen. De risico's die hij neemt, zijn weloverwogen. Met het volste vertrouwen in hun commandant stoten de ploegen door. Tuinman is vastberaden trouw te blijven aan de opdracht om zoveel mogelijk informatie te verkrijgen over de intenties van de tegenstander.

Om de Taliban te dwingen hun posities bloot te geven, besluit Tuinman samen met een collega vuurcontact uit te lokken. De actie is risicovol, maar blijkt een gouden greep. De vijand laat zich zien en TF55 kan de *command* en *control* van de Taliban een harde slag toebrengen. Tientallen Talibanstrijders komen om bij de gevechtsacties. Ook treft TF55 *homemade explosives*, een belangrijk component om IED's mee te maken, aan. Voorgaande aanpak laat zien dat Tuinman de vijand tot reactie kan dwingen. Hij domineert op het juiste moment en maakt gebruik van slimme methodes om de vijandelijke strijders te misleiden.

Uiteindelijk duurt de totale operatie niet de geplande vijf, maar zeven dagen. Het effect is dat er langere tijd geen aanslagen meer plaatsvinden op dit deel van de bevoorradingsroute. De eenheden van Task Force Uruzgan kunnen zich hierdoor vrijer bewegen. TF55 legt hiermee de basis voor een relatief veilige redeployment uit Uruzgan.

Shaping the operation

The advance continued during the early morning, with part of the unit moving forward in vehicles and others on foot.

The first phase of the operation went relatively smoothly. Although there were regular exchanges of fire, the unit's teams managed to penetrate the valley. They moved on bravely, despite coming under continuous fire. The unit was resupplied by air during the night after fuel and ammunition supplies had run out. After resupply, the unit's advance was so rapid and the pressure on the Taliban so great that the platoon came across IEDs that had not yet been buried in the ground, a sure sign that they were operating far behind enemy lines.

Tuinman acted with savvy and skill during the unit's advance and was constantly aware of the threat to his men. Any risks that he took were well considered. The teams pushed on with full confidence in their leader. Tuinman was determined to fulfil the assignment of gathering as much information as possible about the intentions of the enemy.

In order to force the Taliban to expose their positions, Tuinman decided, together with a colleague, to provoke an exchange of fire. It was a risky thing to do, but turned out to be decisive. The enemy revealed their positions and TF55 was able to deal a heavy blow to the Taliban's command and control. Scores of Taliban fighters were killed in the subsequent fighting. TF55 also found homemade explosives, an important component for making IEDs, in the area. Tuinman's approach during this operation demonstrated that he was skilled at forcing the enemy to respond. He dominated at the right moment and made use of intelligent methods to deceive the enemy.

Ultimately, the operation lasted for seven days, instead of the planned five. The overall effect of the operation was that no more attacks took place along this part of the supply route, which allowed Task Force Uruzgan more freedom of movement. TF55 had laid the foundation for a relatively safe redeployment from Uruzgan.

‘Daar zijn waar je beslissend kunt zijn’

‘Be in the place where you can be decisive’

17-20 november 2009

Na de succesvolle operatie van de week ervoor keren de ploegen terug naar de oostelijke kant van de bevoorradingsroute in Noord-Kandahar. De *Special Forces* willen zicht krijgen op een oord waar de vijandelijke strijders volgens inlichtingen overwinteren. De verplaatsing gaat eerst per voertuig, maar al snel wordt het terrein uiterst onbegaanbaar. Naarmate TF55 het gebied in trekt, krijgt ze te maken met steeds meer vijand.

Als de teams voorbereidingen treffen om het dorp in te gaan, worden ze onder vuur genomen. Tuinman: “Van alle kanten begonnen ze op ons te schieten. Ze raakten onze jerrycans voorop de auto’s. Zo beroerd schoten ze dus niet. De ellende is, je weet niet waarvandaan.” Het enige zware wapen op dat moment zijn de 81 millimeter mortieren. De vijandelijke strijders zien dat ook en richten hun wapens op de schietbuizen.

Following the successful operation of the previous week, the teams returned to the eastern side of the supply route in northern Kandahar. The Special Forces want to gain a picture of a village where, according to intelligence, enemy fighters were spending the winter. They initially travelled in vehicles, but deteriorating terrain conditions quickly made the route almost impassable. The deeper TF-55 penetrated the area, the more enemy activity it was facing.

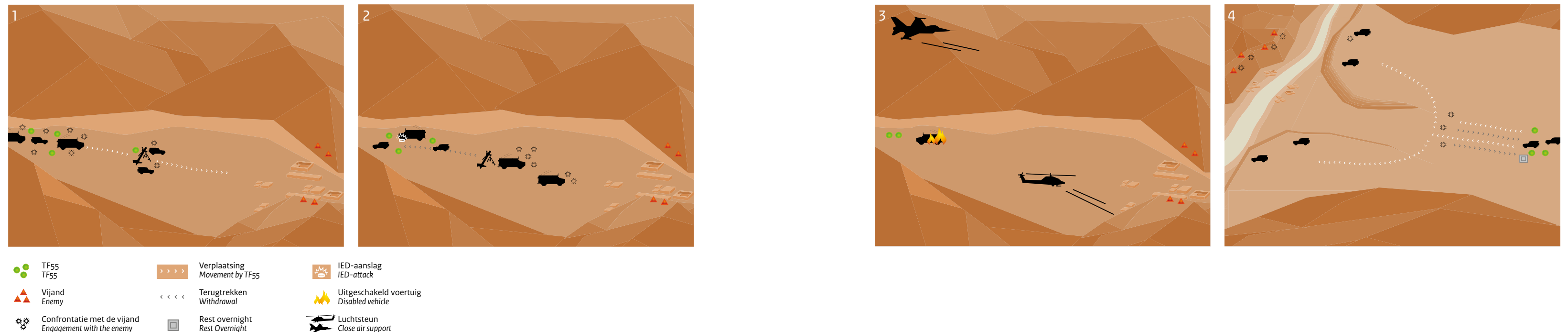
As the teams were preparing to enter the village, they came under fire. As Tuinman said: “They began firing at us from all sides. They were hitting the jerrycans attached to the front of our vehicles. Obviously, they weren’t bad marksmen at all. The problem was, you couldn’t tell where they were firing from.” The only heavy weapon the teams had at that point were the 81 mm mortars. The enemy fighters could see that, too, and they deliberately aimed their weapons at the tubes. Tuinman did not hesitate for one

Tuinman twijfelt geen seconde en plaatst de Bushmasters voor de mortieren. De kogels slaan direct in op het pantser. De stuksbedienaars kunnen hierdoor veilig weggkomen.

Aanvankelijk is het moeilijk de exacte locaties van de schutters te bepalen. Het vijandelijk vuur wordt zo groot dat Tuinman zijn mannen beveelt terug te trekken. Na overleg met de compagniesleiding op Tarin Kowt besluit hij het dorp via de noordelijke route te benaderen. Bij deze terugverplaatsing rijdt een Bushmaster op een IED. Gelukkig raakt niemand ernstig gewond, maar de bemanning heeft wel last van pijnlijk blast letsel en is niet meer inzetbaar. De operators beschouwen de Bushmaster als verloren en gaan over tot vernietiging. Bij het ‘strippen’ van het voertuig constateert Tuinman dat het terrein helemaal vol ligt

second and moved the Bushmasters in front of the mortars. Instantly, bullets were striking the vehicle’s armour, but the mortar operators were able to get away safely.

Initially, it was difficult to determine the exact whereabouts of the fighters firing at the unit. Enemy fire became so intense that Tuinman ordered his men to withdraw. After consulting with company command in Tarin Kowt, he decided to approach the village from the north. During this redeployment, one of the Bushmasters hit an IED. Fortunately, nobody was seriously wounded, but the Bushmaster’s crew sustained painful blast injuries and were no longer fit for action. The operators considered the Bushmaster a loss and decided to destroy it. Miraculously, no other vehicles were hit by roadside bombs that day. The Taliban took advantage of the delay caused by the IED by continuing their barrage. TF55 was in urgent need of close air support. At that point, Tuinman made a deliberate decision to support his Forward Air Controller and

‘Daar zijn waar je
beslissend kunt zijn’

met mogelijke IED's. Wonder boven wonder rijden die dag niet nog meer voertuigen op bermbommen. De Taliban profiteert van het oponthoud met het voertuig en blijft stevig doorvuren. TF55 heeft dringend behoefte aan *close air support*. Tuinman maakt op dat moment bewust de keuze om zijn *Forward Air Controller* te ondersteunen en samen de luchtsteun te coördineren. Hierover zegt hij: “Je moet als leider daar zijn waar je beslissend kunt zijn.” Tuinman spreekt de ‘taal’ van de vliegers als geen ander en weet in alle hectiek koel te blijven. Zijn plaatsvervanger krijgt de taak de ploegen uit de hinderlaag te leiden.

Bij het opnieuw binnengaan van de vallei, maar dan via de noordelijke route, stuit TF55 opnieuw op veel weerstand. Door middel van misleiding proberen de militairen de posities van de Taliban te ontdekken. De *operators* bewegen zich naar de vijand toe, om zich daarna weer terug te trekken. Deze prikacties worden meerdere malen uitgevoerd om de vijand uit zijn stellingen te lokken. Zodra dat gebeurt, zet Tuinman direct de aanval in. De strijders kunnen zich daardoor niet meer effectief verdedigen. De operatie heeft inmiddels zoveel waardevolle actuele informatie over het gebied opgeleverd dat Tuinman besluit de operatie af te breken.

Zijn beleidvol optreden bepaalt ook dit keer het succes van de actie. Hij neemt weloverwogen risico's. Zodra de opdracht succesvol is afgerond, stelt hij zijn mensen niet onnodig bloot aan gevaar door in het gebied te blijven. Het plannen uit het zadel is één van de moeilijkste besluitvormingsprocessen voor een commandant. Tuinman bewijst keer op keer dat hij beschikt over tactisch inzicht en de flexibiliteit de operatie ter plekke bij te sturen. Zonder dat hij de initiële opdracht uit het oog verliest.

*‘Be in the place where
you can be decisive’*

coordinate air support together. Tuinman explains: “As a leader, you have to be in the place where you can be decisive.” Tuinman knew how to talk to the pilots as if he were one of them and managed to keep his head cool amid the chaos. His deputy was tasked with leading the teams out of the ambush.

As TF55 re-entered the valley, this time via the northern route, they once again met with a great deal of enemy resistance. The soldiers then tried to use deception to determine the Taliban positions by advancing towards the enemy, and quickly withdrawing. These ‘pin-pricks’ were repeated several times to coax the enemy into leaving its positions. As soon as that happened, Tuinman immediately switched to the offensive as the enemy fighters were no longer capable of defending themselves effectively. By this time, so much valuable up-to-date information about the area had been collected that Tuinman decided to end the operation.

His skilful actions were once again decisive for the success of the operation. The risks he took were well-considered. After the assignment had been completed successfully, he did not expose his men to unnecessary danger by remaining in the area. “Planning as you go” is one of the most difficult forms of decision-making for commanders. Tuinman demonstrated time and again his tactical insight and flexibility in steering an operation as it unfolds, while never losing sight of the initial objectives.

Gewaagd en afwijkend

6-9 december 2009

Deze operatie vormt het sluitstuk van de acties waarvoor majoor Gijs Tuinman wordt onderscheiden. Bovendien is onderstaande beschrijving exemplarisch voor de werkwijze van Tuinman.

Het is begin december als Task Force 55 (TF55) zich gereed maakt voor vertrek richting Nederland. Een deel van de wapens en uitrusting is zelfs al ingepakt als zich op 6 december 2009 een ongeplande operatie aandient. Een kopstuk van de Taliban duikt op en TF55 krijgt de opdracht deze leider en enkele andere *high value individuals* (HVI's) te arresteren.

Vanaf het begin vervult Tuinman een cruciale rol bij de tactische beslissingen die elkaar deze dag rap zullen opvolgen. Tuinman kiest voor een vroege inzet met drie Nederlandse Cougar-transporthelikopters.

Daring and unusual

This operation is the final piece in the series of actions for which Major Gijs Tuinman is being decorated. What is described here is perhaps the best example of Tuinman's way of doing things.

In December 2009, Task Force 55 (TF55) was preparing for its return to the Netherlands. Some of the weapons and equipment had already been packed, when suddenly, on 6 December 2009, an unplanned operation had to be carried out. A high-ranking Taliban chief had appeared in the area and TF55 was ordered to capture and arrest this important leader along with a number of other 'high-value individuals' (HVIs).

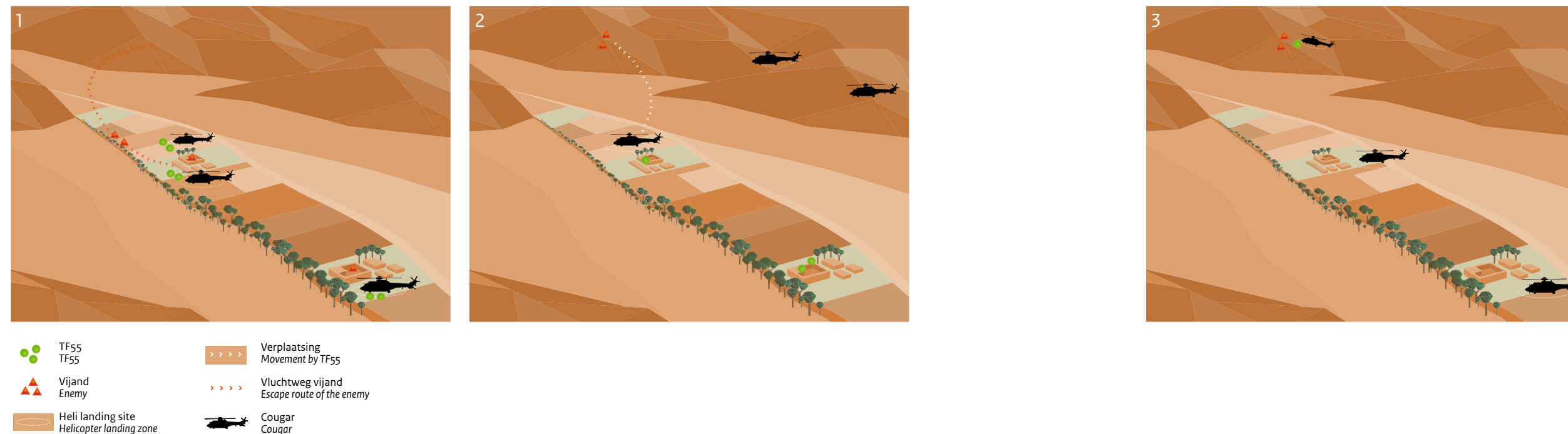
From the very beginning, Tuinman played a crucial role in making the critical tactical decisions which followed one another in quick succession that day. Tuinman opted

Vanaf het eerste moment blijft het inlichtingenplaatje wijzigen, waardoor het vertrek telkens wordt uitgesteld. Als de 'go' er eindelijk is, drukt hij de vliegers en zijn ploegcommandanten nog snel een briefje in de hand met de exacte locatie. De overige teamleden worden tijdens de vlucht bijgepraat. Om vluchtpogingen te voorkomen en in korte tijd zoveel mogelijk woningen te zuiveren, worden twintig operators in de 'achtertuinen' van de uitgekozen quala's gedropt.

Deze manoeuvre vereist moed van de planners, moed van de helikopterbemanning en moed van de uitvoerende eenheid om op drie plekken tegelijk en vrijwel op het doel te landen. Een verzwarende omstandigheid is dat andere eenheden de dag ervoor patrouilles in de omgeving van het oord hebben uitgevoerd. Hierdoor is de komst van

for an early deployment with three Dutch Cougar transport helicopters. Right from the start, the intelligence picture kept changing, and departure was postponed several times. At the last minute, when they finally got the go-ahead, he handed the pilots and his team commanders a note with the exact location of their objective. The other team members were put in the picture during the flight. In order to prevent escapes and to be able to clear as many houses as possible in a short time, a total of twenty operators were dropped in the backyards of the selected qualas.

This manoeuvre required considerable courage from the planners, from the helicopter crews and from the executing unit, because the helicopters had to land at three different sites simultaneously, and extremely close to the target. What further complicated matters was the fact that other units had been conducting patrols not far from the target location the previous day. This had possibly taken away the element of surprise

Gewaagd en afwijkend

de Nederlanders mogelijk geen verrassing meer. Aangezien vroegtijdige onderkenning door de vijand realistisch is, kiest Tuinman weloverwogen voor deze afwijkende en gewaagde heli-inzet.

De Cougars verplaatsen zich vakkundig en snel naar de landingszone en blijven daarna in de buurt vliegen. Twee Apaches escorteren hen. Terwijl de teams in recordtempo de vijf verdachte quala's doorzoeken, krijgt Tuinman informatie over drie gevluchte personen. Een Apache-piloot bevestigt dit beeld. Onmiddellijk gaat Tuinman over op een vervolgooperatie. Hij kiest ervoor om één Cougar naar de locatie te sturen waar de vermoedelijke HVI's zich schuil houden. Tuinman zelf en enkele operators stijgen in. Door middel van een tactische berglanding worden de mannen op het nieuwe doel afgezet, slechts enkele kilometers van het oord beneden.

De invallende duisternis en het feit dat ze in onbekend terrein zijn beland, maken de operatie bijzonder lastig. Begeleidt door de radio en sensoren van de Apache klimmen ze de heuvel op. De HVI's zijn volledig verrast en de militairen nemen twee van de drie gezochte personen alsnog gevangen. Simultaan aan deze aanvullende opdracht nemen operators in het dorp acht personen krijgsgevangen. De hele actie voltrekt zich in nog geen acht minuten.

Tijdens deze zogeheten *Deliberate Detention Operation (DDO)* bewijst Tuinman tactisch vernieuwend te zijn. Niet eerder werden Cougars op deze wijze ingezet. Zijn analytisch vermogen om ter plekke bij te sturen is uitzonderlijk. Maar bovenal geniet Tuinman vertrouwen. Niet alleen bij zijn eigen mensen, maar ook bij de luchtmachtcollega's. Wederom laat Tuinman zien overmoed te beschikken. Op cruciale momenten gaat hij voorop in de strijd en blijft te allen tijde trouw aan zijn opdracht.

Daring and unusual

from the operation. Taking into account that early detection by the enemy was a real possibility, Tuinman deliberately opted for this unusual and daring use of helicopters.

The Cougars flew swiftly to the landing zone and remained close by after dropping the troops. Two Apaches helicopters served as an escort. While the teams were searching the five suspect qualas at lightning speed, Tuinman was informed about three persons escaping. This information was then confirmed by an Apache pilot. Tuinman immediately launched a follow-up operation, and dispatched one Cougar to the location where the presumptive HVIs were hiding. On board were Tuinman himself and a number of operators. After performing a tactical slope landing, the heli dropped the men near the new target, which was a few kilometres from the village down below.

The falling darkness and the fact that they were on unknown terrain made this operation extremely difficult. Guided by the Apache's radio and sensors they climbed up the hill. They managed to take the HVIs completely by surprise and two of the three wanted persons were arrested. While this extra mission was being performed, the operators down in the village also captured 8 persons. The entire operation lasted no more than eight minutes.

This so-called Deliberate Detention Operation (DDO) clearly proved Tuinman's capability for tactical innovation. Never before had Cougar helicopters been used in this manner. Tuinman's analytical skill in adapting the operation as it unfolds is exceptional. But most of all, Tuinman enjoys trust. He is trusted not only by his own men, but also by his Air Force colleagues. And in this operation, he once again proved that he is brave. He led his team into battle at crucial moments and stayed true to his mission at all times.

Waarom Gijs Tuinman?

“Nooit, maar dan ook nooit opgeven. Hoe slecht de situatie ook is.” Het is de belangrijkste les die majoor Gijs Tuinman (35) zijn kinderen wil meegeven. Is het enkel die vasthoudendheid die hem de Militaire Willems-Orde oplevert? Is het zijn sterk analytisch vermogen, gecombineerd met overtuigingskracht? Of is het omdat hij daar was waar hij het grootste gevaar achtte? Zeker is dat Tuinman altijd voor het hoogst haalbare gaat. Voor de opdracht en voor zijn mensen.

Zelf ziet Tuinman zijn onderscheiding als een teamprestatie. “Je kunt je werk goed doen als de mensen om je heen hun werk goed uitvoeren”, zei hij over de toekenning van de Bronzen Leeuw in 2009. Ook zijn nieuwe heldenstatus deelt Tuinman het liefst met zijn teamgenoten. “We hadden samen een missie. De kameraadschap en het onvoorwaardelijke vertrouwen gaven mij de energie om onder de zwaarste omstandigheden door te gaan.” Zijn bescheidenheid siert hem. Hoe het daar echt was, weten alleen de jongens. Voor de rest loopt hij liever niet te koop met grote verhalen.

Wie zijn rol tijdens de voorgaande operaties in ogeschouw neemt, kan maar één ding concluderen. Tuinmans leiderschap is gebaseerd op wederzijds vertrouwen. Zo laat hij een klein *sniper*-element meerdere keren zelfstandig optreden. Hiermee respecteert Tuinman niet alleen de specialistische kennis van zijn ondergeschikten, maar legt de verantwoordelijkheid bewust laag neer. “Ik wist dat ze het aankonden, hier hadden we immers jaren voor getraind. Als één situatie zich leende om *snipers* in de diepte in te zetten, dan was het wel Afghanistan. Natuurlijk was er aanvankelijk twijfel bij de mannen. Ze zitten daar op een heuvel, ver van eigen troepen, en omsingeld door Taliban. Over dapper gesproken. Mijn taak is een raamwerk opzetten en daarbinnen krijgen specialisten de ruimte hun plan te maken. Als je het beste in je mensen naar boven wil halen, moet je durven delegeren. Ik geef liever een standje achteraf dan dat ik ze vrijheid ontnem. Wat het mij oplevert, is loyaliteit. Voor veel mensen geldt dat je vertrouwen moet verdienen. Bij mij werkt het anders: vertrouwen kun je alleen verliezen.”

Toch is Tuinman wel degelijk de onbetwiste leider. Hij treedt onder kritieke omstandigheden beleidvol op, weet operaties uit het zadel aan te sturen en houdt te allen tijde het overzicht. Niet voor niets wordt hij gezien als drijvende kracht achter het meervoudig ploegoptreden van

Why Gijs Tuinman?

“Never, but never give up, no matter how bad the situation is.” That is the important lesson that Major Gijs Tuinman (35) wants to pass on to his children. Is it solely his tenacity that has earned him the Military Order of William? Is it his remarkable analytical skills, combined with conviction? Or is it because he put himself in the spots where he considered the danger to be greatest? One thing is for certain: Tuinman always drives himself to the utmost. For the sake of his assignment and for the sake of his colleagues.

Tuinman himself sees his decoration as recognition of a team effort. “You can only do your job properly if the people around you are also doing their bit,” he explained, after being awarded the Bronze Lion in 2009. Tuinman preferably wishes to share his newly-won status of hero with the members of his team. “We had a mission to do. Their comradeship and our unconditional mutual trust gave me the energy to push on through even the most difficult circumstances.” He is modest about his achievements. Only his comrades know what it was really like out there. Otherwise, he does not like to tell colourful stories about his time in Afghanistan.

If we look closely at Tuinman’s role in the operations he took part in, we can conclude only one thing: his leadership is built on mutual trust. An example: on several occasions, he allowed a small sniper team to operate independently. By doing so, Tuinman not only showed respect for the team’s specialist expertise, but also purposely gave them responsibility. “I knew that they could handle it, because, after all, they had trained for years for just this type of situation. And if there was one situation that was suited to deploying snipers in depth, it was in Afghanistan. At first, there were naturally enough a few doubts among the men. They’re on a hill, a long way from their own forces and surrounded by the Taliban. Talk about brave! My task is to set up a framework that allows specialists enough room to make their own plans. If you want to get the best out of your people, you have to have the courage to delegate. I would rather give them a dressing down afterwards than deny them their freedom of action. This way of working brings loyalty. Many people see trust as something that has to be earned, but I see it differently: trust can only be lost.”

Tuinman is, however, the undisputed leader. He acts skilfully under critical conditions, he steers operations as they unfold and always keeps the bigger picture in mind. It was not without cause that he was seen as the driving force behind Task Force 55’s team operations. In addition to his excellent leadership, Gijs Tuinman is extremely brave. He did not shirk the danger that he exposed his men to, showing that he was, above all, a member of the team. More than once, Tuinman put himself at great personal risk in sight of the enemy and led from the front. His motto: “To be able to lead others, a man

Waarom Gijs Tuinman?

Task Force 55. Naast zijn excellent leiderschap is Gijs Tuinman bijzonder moedig. Het gevaar waar hij zijn mannen aan blootstelt, schuwt hij allerminst. Hij is naast leider bovenal teamlid. Tuinman neemt meer dan eens grote persoonlijke risico's in het zicht van de vijand en gaat voorop in de strijd. Zijn motivatie vindt hij in de woorden van Harry Truman. 'To be able to lead others, a man must be willing to go forward alone.' Treffend is het moment dat hij zelf vuurcontact provoceert door zijn positie bloot te geven. Ook de wijze waarop hij vechtend vanuit een hinderlaag de reddingsactie van korporaal Kevin van de Rijdt aanstuurt, is meer dan bewonderenswaardig. "Voordat mijn mensen hun leven wagen, wil ik weten hoe de situatie ervoor staat. Zodoende kan ik de juiste beslissing nemen. Je kunt veel delegeren maar ik blijf wel eindverantwoordelijk. Als dat betekent dat ik naar voren moet, dan ga ik. Kwetsbaar of niet."

Why Gijs Tuinman?

must be willing to go forward alone" (Harry Truman). It is, for example, characteristic of him that he purposely provoked enemy fire by exposing his position, and the way he fought his way out of an ambush to lead the attempt to rescue Corporal Kevin van de Rijdt was more than admirable. "I want to know exactly what the situation is before I ask my people put their lives at risk. That helps me to make the right decisions. I can delegate as much as I wish, but I bear final responsibility. If that means that I have to go forward and lead from the front, I will, whether I am in danger or not."

Tuinman seems to be able to handle the heavy responsibility of leading between forty and three hundred men well, often relying on the vast experience he gained as an operator during scores of special operations and during his time as a Forward Air Controller with Task Force Viper. He not only has a natural authority among his colleagues, but is also well respected by helicopter crews and colleagues from coalition

Met die zware verantwoordelijkheid, voor veertig tot soms driehonderd man, lijkt Tuinman goed om te gaan. Hij teert op zijn enorme ervaring als operator tijdens tientallen speciale operaties en op zijn functie als *Forward Air Controller* tijdens Task Force Viper. Hij beschikt niet alleen over natuurlijk overwicht onder zijn eigen collega's, maar kan ook bij helikoptercrews en coalitiepartners rekenen op respect. Die vertrouwensband is niet van de ene op de andere dag geboren. In de voorbereiding bewijst Tuinman telkenmale dat hij niets aan het toeval overlaat en gecompliceerde opdrachten niet uit de weg gaat. De jonge kapitein valt op door zijn tactisch inzicht, onconventionele tactieken en doortastendheid. Met twee helikopters tegelijk op de plaatselijke bazaar landen? Tuinman krijgt het voor elkaar. Vlak voor vertrek naar Nederland nog even snel een aantal vijandelijke kopstukken oppakken, hij regelt het.

Dat het commandantenschap ook een keerzijde heeft, ervaart Tuinman op 6 september 2009. Zijn collega Kevin sneuvelt in een vuurgevecht. "Het gemis van Kevin is niet te compenseren. Hij was een kameraad en wapenbroeder. Maar schuldig voel ik me niet. De enige die schuld heeft aan Kevins dood is degene achter het wapensysteem. Ik voel me wél verantwoordelijk. Niemand twijfelde of we Kevin moesten halen. Nee, iedereen was bereid om dat risico te lopen, omdat je het rotsvaste vertrouwen hebt dat de ander het ook voor jou zou doen. Dat we nooit iemand achterlaten, geeft mij rust."

Zoals dat met helden gaat, is het niet één aspect dat Tuinman bijzonder maakt. Het is een combinatie van een groot aantal unieke kwaliteiten waardoor hij als leider boven de rest uitstijgt. Wie denkt dat de persoon Gijs Tuinman één grote successtory is, heeft het mis. "Het is niet zo dat dit mij is komen aanwaaien. Ik heb er hard voor gewerkt en ben mezelf vaak genoeg tegengekomen. Juist op de momenten dat het tegenzat, leerde ik mijn lessen. Door mijn jeugdige uitstraling had ik vaak het gevoel dat ik me twee keer zo hard moest bewijzen. Dat ik de Willems-Orde krijg op basis van getuigenissen van de kerels betekent nog het meeste voor me."

partners. That bond of trust was not forged overnight. In his preparations, Tuinman consistently proved that he leaves nothing to chance and was not afraid of carrying out complicated assignments. The then young captain stood out on account of his tactical insights, his unconventional tactics and his resolve. Have two helicopters land at the local bazaar? Tuinman made it happen. Have a number of senior enemy leaders arrested just before leaving for the Netherlands? Tuinman got it done.

That there is a downside to being a leader became a reality to Tuinman on 6 September 2009. Kevin, his colleague, was killed during a firefight. "We cannot compensate for the loss of Kevin. He was a comrade and a brother in arms. But I do not feel guilty. The only person who is guilty of Kevin's death is the person who pulled the trigger. But I do feel responsible. Nobody doubted whether we should bring Kevin in. No, everybody was ready to put themselves at risk, because you have a solid trust in each other, you trust that somebody else would do the same for you. The fact that we never leave anyone behind puts my mind at rest."

As is often the case with heroes, it is not just one aspect of his character that makes Tuinman so special, but a combination of a number of unique qualities that make him stand out as a leader. Whoever thinks that Gijs Tuinman's military career has been one long success story is wrong. "It didn't just happen. I have worked hard to achieve something during my career and many times I have had to have a long hard look at myself. When things were not going so well is when I learned the lessons I needed to learn. I have often had the feeling that I have had to prove myself more than most, just on account of my youthful appearance. That I am being awarded the Military Order of William on the basis of the eye-witness accounts of my men is what means the most to me."

Wat anderen zeggen

Sergeant-majoor Mario

Plaatsvervangend commandant Meervoudig Ploegoptreden TF55-2

“Voor Gijs ga ik door het vuur. Als hij zijn operatieplan presenteerde, wist je dat hij over elk detail had nagedacht. Zijn tactisch inzicht gaf vanaf het eerste moment veel vertrouwen bij de kerels. In briefings was Gijs ook altijd *leading*. Hij bedacht nieuwe tactieken en spiegelde die aan mij. Aan de helikoptercrews vroeg hij dan: ‘kun je het of niet?’ Het antwoord was altijd: ‘ja’. Voor Gijs liep iedereen een stap harder. Dat is charisma denk ik. Ze zeggen dat mannen slecht kunnen multitasken. Nou, Gijs heeft het uitgevonden. Hij schakelt ontzettend snel. Hij is altijd tien stappen verder dan de rest. Dat snelle denken is ook zijn valkuil, soms remde ik hem af. Dan kwamen we terug van een operatie en dan stond hij alweer in de Ops-room voor de laatste inlichtingen. Ik ken weinig mensen die zo vasthoudend zijn als Gijs. Maar niet ten koste van alles. Hij weet heel goed wanneer de grens is bereikt. Verrast dat hij is voorgedragen, ben ik niet. Niemand kan om Gijs heen.”

Majoor Joost Tuinman

Broer en compagniescommandant

“Als er geen pad ligt, dan creëert Gijs ‘m wel. Ik ken niemand die zo vasthoudend en doelgericht is als mijn broer. Hij legt de lat voor zichzelf hoog, maar ook voor zijn omgeving. Daarnaast is hij ontzettend eigenwijs waardoor we regelmatig discussies hebben. Komt er een derde persoon bij, dan trekken we partij voor elkaar. Dat is toch die onvoorwaardelijke broederband. Een pact dat we 35 jaar geleden sloten. Doordat we een eeneiige tweeling zijn, denken mensen vaak dat we één persoonlijkheid zijn. Vroeger op school ging het al over de ‘Tuinmannetjes’ en bij Defensie worden we ook in één adem genoemd. Natuurlijk hebben we veel dingen gemeen, maar Gijs is in alles net iets extremer dan ik. Hij heeft het absoluut niet altijd makkelijk gehad. Het is namelijk niet zo dat je leiderschap staat vanaf dag één. Daarom ben ik zo trots op hem. Ergens ook wel bezorgd. Ik vraag me af wat er met de Willems-Orde allemaal op hem af gaat komen. Maar Gijs kennende heeft hij alles onder controle.”

Generaal b.d. Dick Berlijn

Senior Board Advisor Deloitte en voormalig Commandant der Strijdkrachten

“Ik kende Gijs voor Deloitte niet persoonlijk, maar zijn naam ging wel rond op het ministerie. Bij Deloitte daarentegen had men geen idee wat een drager Bronzen Leeuw in zijn mars heeft. Toen heb ik ze wel verteld dat we met Gijs een bijzonder iemand zouden binnenhalen. In de begintijd heb ik met hem gesproken over de overstap naar het bedrijfsleven, hoe het mij is vergaan en wat ik hem zou adviseren. Later heb ik hem van dichterbij meegemaakt tijdens enkele projecten. Wat mij vooral opviel, was zijn rust. Hij analyseerde snel en kon zijn aanpak helder presenteren. Daarin zag je toch dat militaire terug. Buiten het feit dat ik hem hoog heb zitten als collega, is het ook gewoon een prettig mens in de omgang. Dat er geen blauwdruk is voor een held bewijst Gijs volgens mij. Aan de buitenkant zie je niets aan hem, maar zijn daden zeggen des te meer.”

Kapitein b.d. Roy de Ruiter

Apache-vlieger

“Wanneer je met Gijs over luchtsteun praat, heb ik altijd het gevoel dat hij zelf stiekem vlieger is. Zijn kennis van het luchtoptreden is uitzonderlijk. Bij Gijs kon ik dus altijd meteen ter zake komen, waardoor we in de voorbereiding veel tijd wonnen. Normaal moeten wij grondcommandanten herinneren dat de brandstof of munitie opdraakt. Gijs was zelfs ons nog voor. Bij operaties ver van de thuisbasis met beperkte ‘speeltijd’ op de grond haalde hij het maximale eruit en had hij op de minuut nauwkeurig zijn eenheid gereed voor de pick-up. Met name tijdens dit soort operaties kon je zien hoe effectief hij zijn team had voorbereid voor de uitzending. Qua tactieken zaten we altijd op één lijn en dat werkte heel prettig. Tijdens alle gevechten heb ik Gijs als zeer rustig ervaren. Iemand die continu het overzicht bewaard en ‘in control’ is. Er was één moment dat ik aan zijn stem hoorde dat de stress hoog zat. Dat was de actie waarbij Kevin sneuvelde. Normaal spreken we Engels maar daar schakelde hij over naar het Nederlands. Toen wist ik genoeg. Ik ben niet verrast dat Gijs wordt onderscheiden. Als leider staat hij voor mij op eenzame hoogte.”

Sergeant-majoor van de mariniers Ed

Teamleider Maritime Special Operations Forces TF55-2

“Als ik iets van Gijs heb geleerd, is het *out-of-the-box* denken. Hij durft op het gevechtveld – in hachelijke situaties - creatief te zijn. Dat bewonder ik wel. Net als zijn kennis van het grond-lucht optreden. Zijn manier van *close air support* inzetten is op veel momenten bepalend geweest voor onze missies. Wat hem verder typeert, is zijn gedrevenheid. Het zuiveren van quala’s ging altijd op een hoog tempo. Hierin zag je dat resultaatgerichte terug. Gijs heeft nooit onderscheid gemaakt tussen zijn eigen mensen en de mariniers. Hij respecteert onze achtergrond. Iets wat van oudsher niet vanzelfsprekend is. Gijs is ook altijd met zijn *situational awareness* bezig. Ik hoefde maar om te kijken of hij zat al naast me. Dan brak het zoveelste vuurgevecht uit en keken we elkaar alleen maar glimlachend aan. Dit was de wedstrijd waarvoor we jaren hadden getraind. En Gijs..die voerde ‘m aan.”

Peter ter Velde

Journalist NOS

“In 2009 kreeg ik de kans om embedded een reportage te maken over de *Special Forces* (SF) in Uruzgan. Daarmee ging een lang gekoesterde wens om de gesloten SF-wereld in beeld te brengen in vervulling. Het werd een riskante missie met Task Force 55, diep in vijandelijk gebied. Vanaf het eerste moment was er met Gijs een bepaalde klik. Hij was aanvankelijk terughoudend, maar ik had al snel door dat Gijs iemand is waar je zaken mee kunt doen. Hij snapte heel goed waarvoor we kwamen. Ook toen de kogels rondvlogen, liet hij ons ons werk doen. Een journalist wil daar zijn waar het gebeurt. Gijs zei alleen: ‘ga maar’. Dat hij ons de ruimte en het vertrouwen gaf, kan alleen als je zelf het overzicht hebt. Ik heb een koelbloedige leider gezien, iemand die onder extreme omstandigheden de rust bewaard. En ik zag mannen die voor hun commandant door het vuur gingen. Ik begrijp dat. Het is niet alleen zijn kennis van zaken of lef. Gijs is ook gewoon een aardige kerel.”

What others say

Sergeant Major Mario

Deputy Commander of TF 55-2 Combined Team Operations

"I would go through fire and water for Gijs. When he gave us briefings on his plans for an operation, we knew that he had been through every last detail. From the first moment on, his tactical insight gave the men all the confidence they needed. Gijs was always the main man at briefings. He thought up new tactics and would bounce them off me. He would ask the helicopter crews: "Can you do it or not?", always followed by a resounding "yes". Everybody upped their game for Gijs. I think that must be his charisma. They say that men are no good at multitasking. Well, Gijs is good at it, of that there is no doubt. He switches his attention between tasks extremely rapidly and is always ten steps ahead of anyone else. His fast thinking is sometimes a pitfall, though, and sometimes I had to slow him down. For example, we would just have returned from an operation when he would be straight into the Ops room for the latest intelligence. I know few people who are as tenacious as Gijs. But his tenacity is not at all costs, he knows when the limit has been reached. I am not surprised that he was nominated for the award. Nobody can beat Gijs."

Major Joost Tuinman

Brother and company commander

"If there seems no way to do something, Gijs will find a way. I don't know anybody as persistent and purposeful as my brother. He sets the bar high, both for himself and for others around him. In addition, he is very strong-willed, which regularly leads to discussion. If a third person is present, we back each other up. That is where our brotherly ties come into play, a sort of pact that we made 35 years ago. As we are identical twins, people often think that we are one and the same person. During our schooldays, they used to talk about the 'Tuinmans', and now they do the same at the Defence organisation. Naturally, we have a lot in common, but Gijs is slightly more extreme than I am. But he didn't have an easy time, because it just isn't the case that your leadership is automatically accepted on day one. That is why I am proud of him, but also a little bit concerned. I wonder about how he will cope with all of the publicity that will come his way, but knowing Gijs as I do, he will have everything under control."

General (ret'd) Dick Berlijn

Senior Board Adviser for Deloitte and former Netherlands Chief of Defence

"I didn't know Gijs personally before he came to Deloitte, but his name was being mentioned regularly at the Ministry (of Defence). The people at Deloitte had no idea what someone who has been awarded the Bronze Lion is capable of. I was able to tell them that by employing Gijs the company was bringing in a special person.

At the beginning, I talked to him about the transition to the business world, how I experienced it myself. I gave him some advice on how to handle it. Later on, I got to know him better during a number of projects. I was particularly impressed by how calm he was. He was good at making a quick analysis and presenting his approach with great clarity. To some degree, that showed his military background. In addition to the fact that I consider him to be an excellent colleague, he is also a nice guy to get along with. Gijs proves that there is no blueprint for a hero. It is not particularly apparent from his features, but all the more from his actions."

Captain (ret'd) Roy de Ruiter

Apache helicopter pilot

"When discussing air support with Gijs, you always get the feeling you are talking to another pilot. His knowledge of air operations is exceptional. With Gijs, I could get to the point straight away, which helped us gain time during preparations for operations. It is common for us pilots that at some point we have to remind ground commanders that we are running low on fuel or ammunition, but Gijs would always beat us to it. In operations far from our home base, with limited 'playing time' on the ground, he would get the very best out of it, and then have his unit ready to be picked up, timed down to the minute. This type of operations clearly showed how effectively he had prepared his team for the mission. Tactically, we were on the same wavelength, which made working together very easy. During the combat situations that we went through, Gijs was extremely calm, always in control. There was just one moment when I heard in his voice that he was under stress. That was when Kevin was killed. During operations, we normally communicate in English, but on that day he switched to Dutch. That told me enough. I am not surprised that Gijs is being decorated. As a leader, he is without equal."

Sergeant Major Ed, Marine Corps

Team leader, Maritime Special Operations Forces TF55-2

"If I've learned anything from Gijs, it is out-of-the-box thinking. He dares to be creative on the battlefield, even in perilous situations. I admire that, just as I admire his knowledge of ground-air operations. His way of deploying close air support was, on many occasions, crucial to our operations. His drive is also typical of him. His way of clearing qualas was always high tempo, which showed how results-oriented he is. Gijs never treated his own men and marines any differently. He respected our background, something that is traditionally not always the case. Gijs is also constantly focused on situational awareness. I only had to look round and he was there, next to me. Then yet another firefight would break out and we just looked at each other, smiling. This was what we had been training for, for years and years. And Gijs led from the front."

Peter ter Velde

Reporter NOS

"In 2009, I was given the opportunity to report from Uruzgan while being embedded with the Special Forces (SF). My long-held wish of capturing on film the closed and secretive world of the Special Forces was about to be fulfilled. We took part in a risky operation with TF-55, deep in enemy territory. From the first few minutes after meeting him, I had a certain rapport with Gijs. Initially, he was reserved, but I quickly understood that he is a practical man. He knew what we were there for. He let us do our job, even when the bullets were flying around. A journalist wants to be where the action is. Gijs just said: 'go and do your job'. You can only give others confidence and the room they need if you have a clear outlook on how things stand. I saw a leader with a cool head, a man who could keep calm under extreme stress. And I also saw men who would go through hell for their commander. It's not just his expertise or guts. Gijs is also a nice guy."

Colofon

Uitgave:

Ministerie van Defensie
Directie Communicatie

Geproduceerd door:

Mediacentrum Defensie

Fotografie:

Task Force 55

Vertaling:

Sectie Vertalingen, Defensiestaf

December 2014

Colophon

Published by:

*Netherlands Ministry of Defence
Directorate of Communication*

Produced by:

NLD MOD Media Centre

Photographs by:

Task Force 55

Translation by:

NLD MOD Translation Service

December 2014

